De Nieuwsbode,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE [illegible]EK.

A. POTT, Uitgever.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk IN VOORUITBETALING.

☞ Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de Inteekenaar eene waarschuwing. Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord Amerika.

9de JAARG. NO. 9. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 30 MAART 1858. GEHEEL NO. 425.

De Nieuwsbode,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY

A. POTT, Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 25	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	16
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	[illegible]
[illegible] col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	[illegible]
[illegible] col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible] col	5 00	7 00	9 00	11	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible] col	6 50	8 50	10½	12	20	25	35	43	55
[illegible] col	8 00	11	13½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	66	79

A square is 1 inch or less of space, column width. Business Cards will be inserted 1 year at $1 [illegible] line. Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 17 Febr. De *Staats Ct.* bevat de op den 16den October l.l. tusschen de Japansche en Nederlandsche gevolmagtigden overeengekomen additionele artikelen op het d. d. 30 Januarij 1856 tusschen Nederland en Japan gesloten tractaat.

Daarbij wordt in de eerste plaats bepaald, dat de handel in de havens van Nangasaki en Hakodadi zal beginnen tien maanden na den dag van de sluiting van het verdrag, 't welk uit 40 artikelen bestaat, nopens de regeling van de wijze op welke deze handel in de beide havens zal kunnen worden gedreven. Bij het 5de art. wordt bepaald, dat het aantal handelschepen onbeperkt zal zijn, en dat ook geene beperking van den handel tot eene zekere som gelds zal plaats hebben.

De Japansche handelstand is door het sluiten dezer overeenkomst verrast geworden, en de koopers bij de kambangveilingen hebben zich op eene in 't oog loopende wijze teruggetrokken, in de verwachting, dat de markt Nangasaki spoedig door buitenlandsche handelswaren zou worden overgevoerd, waarin men is versterkt door de aankomst van het voor eigene rekening naar Japan gezondene Nederlandsche schip *Henriette en Cornelia.* Bijna al de artikelen zijn in prijs gedaald, ofschoon zij toch nog rekening zouden kunnen geven.

ASSEN, 18 Feb. Eene voor deze provincie hoogst gewigtige onderneming is thans belangrijk gevorderd, het leggen namelijk van een straatweg van Gieten langs Gasselte, Borger, Odoorn en Emmen, tot aan de grenzen der gemeente Sleen, derhalve eene verbinding van bijna het geheele oosten van dit gewest. De aanbesteding daarvan heeft, gelijk bekend is, den 29sten Januarij l. l. plaats gehad, en is thans ook door gedeputeerde staten goedgekeurd, zoodat het maken van de aardebaan en het leggen van den kunstweg nu weldra een aanvang zal nemen. Het geheel is aangenomen voor de belangrijke som van ƒ 127,011,80, waaronder het bouwen der tolhuizen zelfs nog niet is begrepen.

— Door den raad dezer gemeente is een voorstel, strekkende om concessie te verleenen tot het oprigten van eene gasfabrijk aan de heeren *de Boer, c. s.*, verworpen en besloten aan burg. en weth. op te dragen een onderzoek in te stellen of het raadzaam is, zoodanige fabrijk voor stads rekening op te rigten.

GRONINGEN, 18 Febr. Gisteren middag om 12 uur werden op het kerkhof te Eelde ter aarde besteld de lijken van de vier personen welke in de vorige week door eene vreeselijke ramp nabij Oosterbroek zoo plotseling het leven hebben verloren. 't Was eene aandoenlijke plegtigheid, waaraan schier de geheele gemeente deelnam, want algemeen was de rouw over het verlies van twee der edelste inwoners dier gemeente, die hun leven moesten verliezen bij de poging om dat van twee veelbelovende knapen te redden. Ds. P. K. BEUKMANN was de algemeen geliefde herder en voorganger zijner gemeente en de heer A. HESSELINK eene milde bron van hulp en ondersteuning voor zijne minder bedeelde natuurgenooten. De lijken werden in drie koetsen, gevolgd door de leden der familie, den kerkeraad en bijna de geheele gemeente, grafwaarts geleid. De lijkkist van ds. BEUKMANN, waarin zich mede het lijk van zijn zoontje bevond, is van het begin der begraafplaats naar het graf gedragen door zijne oudste catechisanten, terwijl door dezen alleen bij het graf zijn gezongen het eerste en laatste vers van Gezang 182. Tusschen het zingen van die beide vers en hield ds. A. MAACH MEIJER van Vries, consulent der gemeente, eene grafrede, eene moeijelijke taak vooral voor hem die aan de overledenen door banden van vriendschap innig was verknocht. Hij schetste op aandoenlijke wijze de deugden der afgestorven, die der maatschappij tot sieraad en hunne gemeente tot heil hadden gestrekt. Hun aandenken zal nog lang in onvergetelijke herinnering blijven.

— De geldleening uitgeschreven ten behoeve van het diaconie weeshuis der Ned Herv. gemeente alhier is, blijkens de dezer dagen opgehaalde biljetten, meer dan volgeteekend. Het juiste bedrag der leening is ƒ 78,400, terwijl bovendien nog eenige giften zijn ingekomen.

— De *Samarangsche Ct.* van den 19den December, met de nu aangekomene landmail uit Indie hier ontvangen, maakt gewag van eene buitengewone onderscheiding aan een vroegeren stadgenoot te beurt gevallen. Op den 1sten Nov. 1857 mogt de hoofdonderwijzer te Samarang, de heer *J. Wilkens*, gedachtenis vieren van de 20 jarige trouwe vervulling van zijn belangrijk ambt als onderwijzer der jeugd te Samarang. Menig blijk van belangstelling viel den waardigen man te beurt. Zoo werd hem door de sub-commissie van onderwijs, in het bijzijn van alle onderwijzers uit de verschillende scholen van Samarang en een tal van belangstellende vrienden, een feestgeschenk aangeboden, bestaande uit een zilveren presenteer- of broodmand, met gepast opschrift, enz. Maar ook van de zijde der hoofdcommissie van onderwijs te Batavia, viel den jubilaris eene zoo eervolle als zeldzame onderscheiding te beurt, daar hem bij besluit van den 16den November de eerste rang *honoris causa* werd toegekend. Dit besluit was aldus gemotiveerd:

"De sub-commissie van onderwijs te Samarang bij deze te magtigen, om aan den hoofd-onderwijzer bij de gouvernements eerste lagere school te Samarang, *J. Wilkens*, oud achtenveertig jaren, geboren te Groningen, bezittende den *tweeden* onderwijzersrang, uit aanmerking dat hij gedurende het hoogst zeldzaam tijdvak van meer dan 20 jaren bij het onderwijs in Nederlandsch Indie, en daaronder meer dan veertien jaren in zijne tegenwoordige betrekking *onafgebroken* is werkzaam geweest, als een blijk der bijzondere goedkeuring en bijzondere tevredenheid der hoofdcommissie van onderwijs in Nederlandsch Indie, over de door hem, gedurende zijnen geheelen diensttijd voortdurend betoonde ijverige en getrouwe vervulling zijner moeijelijke beroepspligten, en als een bewijs van [illegible] zijner oordeelkundige leerwijze, wetenschappelijke en algemeene kennis en bekwaamheden, waarvan de toenemende bloei en welvaart der onder zijn bestuur staande hoofdschool de meest voldoende resultaten levert, bij wijze van uitzondering en bijzondere onderscheiding [illegible] zijner verdiensten, en tot aanmoediging om voor het vervolg te blijven voortgaan, de uitbreiding en verbetering van het onderwijs krachtdadiglijk te bevorderen, *honoris causa* te verleenen, den *eersten* of *hoogsten* onderwijzersrang, in forma voorgeschreven bij besluit van commissarissen-generaal van den 28sten Augustus 1818, no. 20."

— Te Heede, onder de Oostfriesche gemeente Aschendorf, heeft den 7den dezer eene verschrikkelijke kloppartij plaats gehad. Bij den kastelein *Reijer* aldaar, had eene danspartij plaats; ook de in de omstreken van Heede ingekwartierde 20 dragonders waren daarbij tegenwoordig; deze wilden de Heeders commanderen, hoe zij moesten dansen, hetgeen zij zich echter niet lieten welgevallen, weshalve zij de dragonders de deur uitwierpen, en deze sloten. Eenige oogenblikken daarna kwamen de dragonders terug, en vroegen, of zij weer konden binnengelaten worden, waarop zij een weigerend antwoord ontvingen. Hierover gebelgd, hebben de dragonders eerst een venster aan stukken geslagen en daarna de deur met een paal ingeloopen.

Na zich alzoo een weg naar de danszaal gebaand te hebben, zijn zij begonnen te slaan en te snijden met alles wat hen maar voorkwam, en wel met zulk eene woede, dat de aanwezigen niet wisten waar zij zouden vlugten; eenigen zijn zelfs door het dak geklommen, om aan de woede der aanvallers te ontkomen; deze hebben zelfs de bedden onderzocht, of zich daar ook de kastelein verborgen had, dien ze zeiden te willen dooden. Naar men zegt, zijn er wel 20 verwond geworden, van welke er drie in bedenkelijke omstandigheden verkeeren, die dit welligt met den dood zullen moeten betalen, daar een van hen geheel buiten kennis en spraak ligt. Dadelijk is er geneeskundige hulp en het geregt gehaald, welke er den ganschen nacht zijn bezig geweest met de wonden te verbinden en de zaak te onderzoeken, van welk onderzoek dadelijk een volledig verslag naar het hoog geregtshof is opgezonden; eenige ritmeesters zijn te Heede aangekomen, om een naauwkeurig onderzoek naar het voorgevallene te doen. Het geheele dorp was met angs en schrik vervuld.

Naar men thans verneemt, moet een der gewonden reeds overleden zijn.

— Op den 19 dezer des namiddags is zekere W. D., vroeger bediende in het stadshuis, in dat gebouw binnengeslopen en op de eerste verdieping aangetroffen door den bediende KONING. in de kamer van den heer DE FARMERIJ, staande voor eene geopende kast. Door de politie aangehouden, is bij hem bevonden eene som van ruim ƒ 18,00 en eenige schrijfbehoeften, vermoedelijk op de secretarie en uit de evengemelde kast, waarschijnlijk geopend door middel van een sleutel, welken hij had genomen uit eene kast, staande in de deurwaarderskamer en bevestigd aan een sleutelring. Er is regtsingang met bevel van gevangenneming tegen hem verleend.

— In den avond van vrijdag, j.l., des avonds tusschen acht en negen uur, ontstond er brand in de behuizing van DERK FOKKES VISSER, te *Sebaldeburen*, welke brand zoo spoedig toenam, dat aan blusschen niet gedacht kon worden, te meer, daar er zich in de nabijheid geen water bevond. Behalve eenig beddegoed, twee koeijen en twee schapen, is alles eene prooi der vlammen geworden. Zelfs moet er, naar men zegt, ook nog eenig papier van geldswaarde zijn verbrand. De brand wordt aan onvoorzigtigheid toegeschreven. Door met eene brandende lamp in het achterhuis te gaan, moet men te digt bij eenig vlas zijn gekomen, dat vuur moet hebben gevat, wat dadelijk tot een brand oversloeg, die niet was te dempen.—Het huis en de inboedel waren voor brandschade verzekerd.

— In het geneeskundig gesticht voor krankzinnigen te *Deventer* bevonden zich op den 1 januarij 1857 131 lijders. In het jaar 1857 werden opgenomen 58 krankzinnigen, terwijl 25 zijn overleden en 29 vertrokken, zoodat op 1 januarij 1858 in het gesticht werden verpleegd 135 lijders, waarvan 74 mannen en 61 vrouwen. Van de vertrokkenen waren 23 geheel hersteld, 1 verbeterd en 5 niet verbeterd. Het aantal der opgenomen lijders was nimmer zoo groot als in den loop van 't vorig jaar.

GOES, 15 Febr. Naar wij vernemen, zijn verleden Zaturdag ongunstige berigten uit Engeland ontvangen, betrekkelijk den voortgang der werkzaamheden aan het kanaal, en wel van dien aard, dat onmiddelijk het uitpompen en de andere bezigheden zijn gestaakt en het gansche personeel, zoo boekhouders, opzigters als anderen zijn bedankt.

AMSTERDAM, 20 Februarij. Den 16den dezer overleed nabij Arnhem, in hoogen ouderdom, de heer *J. W. IJntema*, in onze letterkundige wereld gunstig bekend, inzonderheid ook door zijne epigrammata en als uitstekend criticus, waarvan hij in de "Vaderlandsche letteroefeningen", welke gedurende eene reeks van jaren onder zijne leiding verschenen, de meest doorslaande blijken heeft gegeven.

AMSTERDAM, 24 Febr. De handelmaatschappij heeft heden aangekondigd, dat de voorjaars veiling van koffij den 15den April alhier zal gehouden worden, en dat de veiling zal bestaan in 458,496 balen Java en 37,313 balen Padang.

— Door den Koning is eene commissie benoemd in zake de te verleenen concessie tot doorgraving van Holland op zijn smalst. Deze commissie is zamengesteld uit Hd. commissaris in Noordholland, jhr. *W. Boreel van Hoogelanden*, als lid en voorzitter, en uit de leden jhr. *G. F. van Tets*, lid van gedep. staten van Noordholland, mr. *J. J. van Teding van Berkhout*, wethouder der gemeente Amsterdam, mr. *J. van Lennep* en *J. G. van Gendt*, hoofdingenieur van den waterstaat in het 9de district.

De commissie is belast om, volgens nadere goedkeuring, de voorwaarden vast te stellen, waaronder aan de heeren jhr. *C. Hartsen*, mr. *J. van Lennep* en *J. G. Jager* te Amsterdam, de door hen gevraagde concessie zou kunnen worden verleend, tot het maken van een kanaal voor de groote zeeschepen door Holland op zijn smalst, met eene haven aan zee, in verband met de droogmaking van het Y en Wijkermeer.

ZIERIKZEE, 22 Febr. De Synode der Hervormde Kerk wordt druk besproken, en de wijze zoo als zij werkte, en 't gezag dat zij uitoefent, ongt bijkans niemand's goedkeuring. — Het schijnt dan ook dat de opinie van een aanzienlijk gedeelte der Hervormde Kerk voor eene wijziging van de Synodale instelling is, en velen wenschen die spoedig, daar ook bij een ander gedeelte der kerk belangrijke plannen worden overwogen en voorbereid, wier verwezenlijking te voorkomen, welligt wenschelijk was voor den bloei der Nederlandsche Hervormde Kerk, ja voor geheel Nederland.

— Aangaande het voorbeeldeloos gure weder in Turkije, waarvan wij dezer dagen gewaagden, deelt men in een brief uit Konstantinopel, d.d. 2 Febr. nog de volgende bijzonderheden mede:

Men kan zich geen denkbeeld vormen hoe eene stad als Konstantinopel, door eene maand storm en koude, tot zulke uitersten gebragt kan worden, als slechts eene belegerde stad zulks zou kunnen ondervinden. Wij zijn letterlijk ingesloten geworden gedurende eene maand, en wel bepaaldelijk gedurende de laatste dagen door de sneeuw en de wolven, en het zoude inderdaad moeijelijk wezen, om u eene beschrijving te geven tot welken trap de ellende hier is geklommen. Zoowel over dag als des nachts viel de sneeuw in zulk een overvloed, dat men de straten niet dan langs kleine paden kon passeren, terwijl de sneeuw aan weerszijden vijf of zes voeten hoog lag. In de minder bezochte streken buiten de stad en op de algemeene wandelplaatsen was de sneeuw ter hoogte van twee metres opgehoopt. Hier was geen spoor van weg te vinden en de bergkloven, die zoo menigvuldig in de omstreken van Konstantinopel zijn, waren volgesneeuwd en gelijk met den weg geworden. De koude was onverdragelijk, en het laat zich begrijpen hoevele arme lieden, die door hunne broodwinning gedwongen waren, om zich op reis te begeven, door jagtsneeuw overvallen en er onder bezweken zijn. Niet alleen menschen en paarden, maar zelfs geheele kudden schapen zijn van koude omgekomen. Ook in de stad hoort men van dusdanige ongelukken en de hospitalen zijn opgepropt met ongelukkigen, wier voeten bevroren zijn. Als of men niet genoeg had aan deze ramp, is een andere vijand haar nog komen vergrooten. De wolven zijn namelijk uit het gebergte afgedaald en maken tot voor de poorten der stad strooptogten. Vele ongelukkigen zijn door deze wilde dieren aangevallen en verscheurd; ik spreek hier nog niet van de slagtoffers, wier beenderen in de omstreken van Konstantinopel en zijne voorsteden gevonden zijn; doch op het platte land zijn de ongelukken onnoemelijk. De stoutheid dezer uitgehongerde wolven is zoo ver gegaan, dat zij op het groote plein nabij de artillerie kazerne een paard hebben verwurgd en verslonden, hetwelk voor een koffijhuis op naauwelijks twee honderd pas afstands van Pera stond; te Scutari is eene arme vrouw hun slagtoffer geworden, digt bij eene hoofdwacht. Te midden van de kwellingen, door eene ongehoorde strengheid der koude veroorzaakt, was het onmogelijk om iets tegen deze woeste dieren uit te rigten; men kan zich hiervan een denkbeeld vormen als ik u zeg, dat de sneeuw, in sommige dorpen van den Bosporus zulk eene hoogte bereikte, dat de bewoners niet in hunne woningen konden komen, dan door de vensters. Te Scutari lag de sneeuw zoo hoog, dat een inwoner dezer voorstad een gang er onder doorgroef om in zijn huis te komen.

Verder maken de dagbladen ook melding van aanzienlijke verliezen van schepen, die in de Zwarte Zee en in de Zee van Marmora hebben plaats gehad. Het is onnoodig te zeggen, dat gedurende dezen staat van zaken, de schouwburg, de publieke bals, de kantoren, enz., allen gesloten waren. Op dit oogenblik heeft de ellende der lagere volksklasse den hoogsten trap bereikt, want doordien de wegen onbegaanbaar zijn, konden de levensbehoeften niet naar Konstantinopel gebragt worden, en gedurende den sneeuwstorm hebben armen zich het genot van vuur zelfs om hun eten te koken moeten ontzeggen. De oke steenkolen, (een oke is 2¼ pond) is gestegen van 5 tot 10 piasters, hetwelk gelijk staat met een franc het pond, en eindelijk konde men zelfs niets meer, tegen welken prijs het ook zij, bekomen. Deze buitengewone duurte heeft de arme bevolking tegen de verkoopers, die op zulk eene onwaardige wijze op de publieke ellende speculeerden, opgeruid, want de steenkolen, die door hen in goedkoopere tijden gekocht waren, hadden hun slechts den gewonen prijs gekost en hieruit zijn bloedige vechtpartijen ontstaan, waarvan eenige dezer kooplieden het slagtoffer geweest zijn. De andere levensbehoeften zijn insgelijks tot den hoogsten prijs gestegen; een kilo slecht ossenvleesch kost twee en een halve fr.; het brood is ook zeer duur en aan groenten behoeft men niet te denken. Maar hoe de prijs der eetwaren ook zij, kan het den armen niet baten, die toch geen vuur hebben om ze te koken.

BELGIE.

BRUSSEL, 15 Feb. Gelijk men zich zal herinneren, hebben de Belgische gen. *Chazal, Lahure* en *Bernard* zich, op verzoek van eenige krijgsmakkers, bezig gehouden met het onderzoek van wat zoude behooren te geschieden ter handhaving van de eer van het Belgische leger tegen de aanrandingen van de eer van sommige Britsche dagbladen, en hebben zij zich tot dat einde ook tot de regering gewend, om in dat opzigt met den vereischten nadruk werkzaam te zijn. Zij hebben dezer dagen aan de gezamentlijke officieren den uitslag van hunne verrigtingen kenbaar gemaakt, en daarbij aangemerkt, dat, na het loffelijk getuigenis van bevoegde deskundigen en het terugnemen van de aantijgingen van de zijde der Britsche dagbladschrijvers selven, de zaak als afgedaan kan worden beschouwd.— De genoemde bevelhebbers schijnen zich te hebben bepaald bij de handhaving van de eer van het leger, zoo als het thans bestaat, zonder terug te komen op de gebeurtenissen van 't jaar 1831.

Van den 18den. De hertogin van *Braband* is heden middag kwartier voor 3 uur gelukkig van eene dochter bevallen. Moeder en dochter zijn welvarende.

— In het kies-distrikt Luik heeft den 16den dezer de verkiezing van een lid voor den Senaat plaats gehad; de kandidaat der liberale partij is er gekozen; hij heeft driemaal zooveel stemmen op zich vereenigd, als de kandidaat van de conservativen.

— De gemeenteraad van Gent, die thans grootendeels uit ultra-liberalen bestaat, heeft in zijne zitting van jl. zaturdag eenstemmig besloten te verklaren, dat aan ouders en voogden de wettelijk verpligting dient opgelegd te worden, om de kinderen ter school te zenden.

Van den 20sten. Men zegt, dat de jonge Prinses den titel van gravin van *Hennegouwen* zal voeren. Zij heeft gisteren in de kapel van het paleis den voorloopigen doop zonder plegtigheden ontvangen. De aartsbisschop van Mechelen zal eerlang den plegtigen doop toedienen. De peter is aartshertog Johan van Oostenrijk en de meter koningin *Marie Amelie*. De jonge prinses heeft de namen ontvangen van *Louise Marie Amelie*.

— Nogal opzien baart een vonnis der regtbank alhier, waarbij zekere abt van *Thiloo* wegens overspel is veroordeeld tot 2 jaren gevangenis, 100 fr. boete en 500 fr. schadevergoeding aan de civiele partij. De medepligtige van den abt is tot 4 maanden gevangenis veroordeeld.

— Onder de bij de Belgische kamer ingekomen adressen bevindt zich een van een warm koningsgezinde, die eene wet verlangt tot verbod van het drukken der portretten van den Koning en het koninklijk gezin op de zakdoeken: in welk feit hij een gemis van eerbied ziet, aan deze doorluchtige personen verschuldigd.

NEDERLANDSCH OOST-INDIE.

De Javasche couranten tot en met den 26sten December met de laatst aangekomen brievenmaal ontvangen, maken melding van het voorgevallene met den Sultan van Linga, welke, als leenman van de Nederlandsche Regering in Indië, bij besluit van den gouverneur-generaal van zijn leen is ontzet, ter zake hij zich bij herhaling had schuldig gemaakt aan verregaande minachting en miskenning van het gezag zijner wettige overheid. De resident van Riouw heeft zich tot dat einde naar Linga begeven;—de beslissing van den gouverneur generaal aan de rijksgrooten en bevolking kenbaar gemaakt, en hen uitgenoodigd om, overeenkomstig de rijkswet, een vervanger van dien Sultan aan te wijzen. Geene enkele stem heeft zich ten gunste van den afgezetten Vorst doen hooren, en een ieder verheugde zich, van hem ontslagen te worden, en dit nog te meer, vermits hij ook zijne godsdienstpligten verzaakte. Bij gebreke van een mannelijken afstammeling van den afgezetten Sultan, is de keuze gevallen op zijn oom *Tongkoe Moeda*, welke alsoo voorloopig in zijne nieuwe waardigheid is bevestigd.

Verder leest men in het nommer van den 26sten December een breed verslag van de expeditie op Timor, in 't welk wordt gewagd van den betoonden moed en de volharding der troepen in het te bovenkomen van belangrijke bezwaren, en 't welk wordt besloten met de verklaring, dat de daarbij plaats gehad hebbende tuchtiging van den fettor van Takaip den gewenschten indruk heeft gemaakt, en de bevoegde overheids personen gemagtigd zijn geworden om de tevredenheid van den gouverneur generaal te betuigen aan den kolonel *Kroll*, de kapt. luits. ter zee *de Vries* en *Westerouwen van Meteren* en de verdere officieren en manschappen over de door hen bij deze expeditie bewezene diensten.

— Onder de beschikkingen door den gouverneur-generaal genomen, vinden wij ook de bevordering van de 1ste luitenants bij de infanterie *B. Loggers* en *H. P. van der Ree* en tot 1ste luitenant de 2de luitenant *R. P. M. van Alderwerelt.*

BRITSCH-INDIE.

De laatste telegrafische tijdingen uit Indie, welke de gunstige voordeelen der Britsche troepen op de muitelingen in de laatste dagen van het jaar behaald, berigten, worden door partikuliere correspondentien uit Calcutta volkomen bevestigd. Er blijft nu niets anders over dan het herwinnen van het koningrijk Oude; want uit de geheele vallei van den Ganges zijn de benden Cipayers verdreven, die er de vrije gemeenschap belemmerden. De magt der opstandelingen is wel is waar nog groot; en Oude en ook de midden-gewesten, in de rigting van Sangor, die door *Nena Sahibs* tegenwoordigheid steeds in gisting verkeeren, zullen nog eenigen tijd vereischen al vorens zij onderworpen zijn; maar de nu behaalde voordeelen kunnen niet anders dan daartoe medewerken.

Sir *Colin Campbell* zou, naar het schijnt, den veldtogt tegen Lucknow alleen, en zonder medewerking van den Nabob van Nepaul, willen ondernemen; dit is misschien omdat de Engelschen nog een zeker wantrouwen stellen in de opregtheid der inlanders, ondanks de diensten hun door *Jung Bahadoor* en zijne Ghoorkas bewezen.

Ondertusschen hernemen Delhi en de omliggende districten van lieverlede hun vorig aanzien. Immer is de justitie er ijverig bezig om de schuldigen aan den opstand, hetzij met den dood of met verbanning te straffen.

ITALIE.

Op den spoorweg tusschen Rome en Frascati hebben roovers door het vertoonen eener roode vlag, als teeken van gevaar, den trein doen ophouden en de reizigers op hun gemak uitgeplunderd. De trein werd aangehouden juist op een oogenblik dat hij een groot aantal personen, waaronder vele prachtig gekleede dames, bevatte, die in de laatstgemelde stad een feest gingen bijwonen. De roovers hadden zich van den wachter meester gemaakt en het noodsein geheschen, ten teeken dat de trein moest stilhouden, waaraan de machinist ook gehoorzaamd had, in de meening dat de weg onklaar was. Wel verre dus dat men in een trein veiliger is voor roovers dan in eene diligence, schijnt dit eerste middel van vervoer nog veel productiever voor de schelmen te zullen worden dan het laatste ooit geweest is, althans in den Kerkelijken Staat.

— Uit Milaan wordt gemeld, dat de Po zoodanig vastgevrozen is, dat men er over kan loopen, hetgeen sedert 1755 en 1788 niet was gebeurd.

DUITSCHLAND.

KONIGSBERGEN den 16 Februarij. Alhier heeft een bloedig tweegevecht plaats gehad, waarin de luitenant-generaal von *Plehwe* gedood en zijn tegenstander zwaar gewond is. De aanleiding tot dit duel, dat in geheel Pruisen een diepen indruk maakt, was eene familietwist. De zoon van genoemden generaal, officier bij een garderegement, huwde, na zijne terugkomst uit Amerika, waar hij eenigen tijd verwijld had, met de dochter van den handelsraad *Jackmann*, en werd door zijn behuwdvader tot gevolmagtigde over al diens zaken en vermogen aangesteld. De laatste handelskrisis bragt in diens zaken eene groote verwarring, tengevolge waarvan er familietwisten ontstonden en de heer *Jackmann* zijn behuwdzoon niet [illegible] ten zijnent wilde ontvangen. Generaal von *Plehwe* wilde ten behoeve van zijnen zoon eene verzoening bewerken, maar de handelsraad stond hem niet te woord.

Toen nu donderdag den 11 dezer de generaal von *Plehwe* te Trutenau kwam en aldaar op nieuw door den heer *Jackmann* niet ontvangen werd, verlangde hij diens zoon, den luitenant *Jackmann*, te spreken, die daarop den generaal naar zijne kamer bragt en hem aldaar verzocht te gaan zitten. Hier deed de generaal hem de vraag, of hij ingevolge het zijner ouders den zoon van *Plehwe* den toegang tot het huis geweigerd had, hetwelk *Jackmann* toestemde. Hij vroeg verder, of hij in het gevoelen zijner ouders deelde, om de betrekkingen tot de familie von *Plehwe* af te snijden, waarop de luitenant *Jackmann* antwoordde, dat zijn gevoelen hier niets afdeed, doch daar de generaal er hem naar vroeg, hij verklaren moest, dat hij het met de maatregelen zijner ouders eens was.— "Dan zijt ge een infame hondsvot, en ge moet met mij op leven en dood schieten," antwoordde de generaal en ging heen. De luitenant *Jackmann* deed dadelijk v het voorval en het gesprek met den generaal *Plehwe* verslag aan den eereraad van zijn regement, die te vergeefs drie dagen lang pogingen deed, om de zaak bij te leggen. De generaal von *Plehwe* erkende, dat de opgaaf van *Jackmann* volkomen juist was, doch verklaarde met den eereraad niets te maken te hebben, en als luitenant-generaal te weten, wat hij te doen had. Dientengevolge vond op het kleine exercitie-plein tusschen de partijen een pistolen-duel op vijf passen barriere plaats, in bijzijn van secondanten en van den eereraad, bestaande uit den ritmeester *v. Gottberg* en de luitenants *v. Knoblauch* en *v. Zander I*, alsmede de geneesheeren professor *D. Burow* en *D. Schickert*. Op de plaats gepostеerd, avanceerde de generaal tot twee passen tegen de barriere en mikte, doch toen hij zag, dat *Jackmann* op zijn post bleef staan, het pistool voor de borst, met den loop naar boven, riep hij met luider stem: "Luitenant *Jackmann*, wat zal dat beduiden? Dat laat ik mij niet wel-gevallen; gij moet ook schieten!" — *Jackmann* schudde met het hoofd en bleef staan. *Plehwe* zeide, terwijl hij afzette: "Mijne heeren! Ik verzoek u den luitenant *Jackmann* te nopen, dat hij schiete." Daarop schudde *Jackmann* weder met het hoofd en bleef vast staan. Eerst toen den generaal was beduid geworden, dat ieder schieten kon, wanneer hij wilde, deed de generaal het eerste schot. — De kogel drong in den mond, kwetste de onderkaak en drong aan den linkerkant van den hals weder uit. Na kortstondig wankelen avanceerde *Jackmann* eenige passen en vuurde, waarop de generaal, in het hart getroffen, zonder geluid te geven dood nederzeeg. — Door allen, die in het treurig voorval betrokken waren en met de aanleiding naauwkeurig bekend zijn, wordt het voldoende en verzoeningsgezinde gedrag van den luitenant *Jackmann* erkend.

FRANKFORT den 17 Februarij. Terwijl het getal der studerenden aan de Zuid-Duitsche universiteiten afneemt, neemt dat der jongelieden, welke de handels- en polytechnische scholen bezoeken, buitengewoon toe. Aan de polytechnische school te Karlsruhe is in het afgeloopen jaar het getal der kweekelingen tot 656 gestegen.

De Keizer van Rusland heeft een onderzoek doen bewerkstelligen naar den toestand van het onderwijzend personeel in het gansche rijk. Tengevolge van het uitgebragt verslag heeft Z. Maj. terstond bevolen, om de bezoldiging der onderwijzers te verhoogen. — Deze maatregel zal door anderen van meer uitgestrekten aard, dienende ter meerdere verspreiding van kennis en beschaving, worden gevolgd.

— En nu voor ditmaal nog iets voor de dames. De Deensche prinses *Carolina* heeft zich de beide armen ellendig gebrand, door 't in vlam geraken van de thans in de mode zijnde wijde mouwen, of hoe die dingen anders ook mogen heeten. 't Is zoo erg aangekomen, dat er zelfs een bulletin over haar toestand wordt uitgegeven.

ENGELAND.

De *Times* behelst een omstandig verhaal van de krijgsbedrijven tegen Canton, en zegt vervolgens: In het algemeen geeft de staat der zaken in Azie ons stof tot blijdschap. De operatien van den generaal *Campbell*, den opperbevelhebber onzer krijgsmagt in Indie en van de onder hem staande veldheeren zijn met een zoo goeden uitslag bekroond, dat zelfs de bevolking van Calcutta uit hare moedelooze stemming opgebeurd is; en verder zien wij de ombeschaamdheid der Cantonsche regering door een handvol Engelschen en Franschen gestraft, en een onderpand gewonnen voor de hoop, dat aan de betrekkingen van Europa met het Chinesche rijk spoedig een betere en veiliger grondslag gegeven zal worden.

De operatien tegen Canton begonnen in de laatste dagen van December, en wij durven zeggen, dat nooit vroeger eene zoo kleine en uit verschillende bestanddeelen zamengestelde krijgsmagt eene zoo groote onderneming beproefd en gelukkig volbragt heeft. Het schijnt welligt onvoegzaam te roemen op overwinningen over zoo zwak en ongeoefend krijgsvolk als de Chinezen; doch het aantasten van eene stad met een millioen inwoners, die een leger tot garnizoen en overvloed van zwaar geschut tot verdedigingsmiddel had, is voorzeker een eervol wapenfeit voor een vier- of vijf-duizendtal Engelsche of Fransche soldaten, zeelieden en mariniers. Men zou welligt gedacht hebben, dat de vereenigde vloot van regtstreeksche deelneming aan den aanval op Canton geheel zou moeten afzien; en het minst verwonderlijke van de krijgsbedrijven ligt voorzeker niet in het feit, dat de vloot voor Canton gekomen is. De positie, welke aldaar door de beide eskaders is ingenomen, was van zulk eenen aard, dat zij zelfs door een minder krijgshaftig volk dan de Chinezen scheen te kunnen worden verdedigd.

"Den 26sten verscheen eene algemeene dagorder, welke het aanvangen der krijgsbedrijven aankondigde. De Onderkoning werd verwittigd, dat het bombardement over 48 uren zou beginnen. Deze termijn verstreek zaturdag nacht; maar men besloot aan de Chinezen nog eenen dag bedenktijd te gunnen en het vuur maandag morgen te openen.

"In den echtend alsoo van maandag, den 28 December, met het aanbreken van den dag, begon het vuur, langzaam en regelmatig. Uren lang gingen de eskaders voort bedaard te vuren, maar geen blijk van onderwerping deed zich aan de zijde des vijands voor. Omstreeks den middag begon de ontscheping der landtroepen. De landingsplaats was bij Kuper-kreek, beoosten de stad. Het doel was, eerst eene oostwaarts gelegen schans, met name Lins-fort, te vermeesteren en vervolgens de heuvels, waardoor de noord-kant der stad gedekt werd.

— Laatstleden Zaturdag avond hebben de studenten der universiteit te Berlijn een allerluisterrijksten optogt bij fakkellicht door de straten dier hoofdstad gehouden, ter eere van prins en prinses *Frederik Willem* van Pruissen. Meer dan duizend dier jongelieden hieven gezangen aan, in welke een echt Duitsche geest doorstraalde. Eene commissie uit hun midden werd in het paleis allerminzaamst door het vorstelijk echtpaar ontvangen. Op de wandeling volgde een groot aantal der studenten, die feestdronken op het welzijn des Konings, van den prins van Pruissen en van den jeugdigen prins en diens gemalin, alsmede op de eenheid van Duitschland, uitbragten. Eene inzameling voor de ontslagene ambtenaren in Sleeswijk-Holstein bragt eene aanmerkelijke som op.

"De dultersie [illegible] eene stade aan de krijgsbedrijven van den [illegible], en gedurende den nacht was de uitwerking van een vuur zigtbaar in de vlammen, die uit vele huizen der stad opgingen. Op sommige punten schijnt de verwoesting zeer groot te zijn geweest; maar men denkt, dat alleen geringere woningen nabij de wallen vernield zijn. Den 29sten werden de heuvelschansen bestormd; te 8 uur 's ochtends werd de vijf verdiepingen hooge pagode met de bajonet vermeesterd; spoedig daarna werd de magazijnheuvel genomen, en voor het einde van den dag was Goughs-fort in onze magt.

"Den 30 vertrok de brievenmaal; en dus hebben wij nog geen berigt van den afloop der zaak. Maar het lijdt geen twijfel, dat Canton kort daarna in het bezit der aanvallers moet geweest zijn; immers, deze waren in zulk eene positie, dat zij de gansche stad konden vernielen, indien hare bestuurders of inwoners hardnekkig bleven. Canton schijnt aanvankelijk zeer goed vatbaar voor verdediging te zijn; maar de plaats wordt onhoudbaar, zoodra zekere punten in de magt des vijands vallen.

"Het is niet onmogelijk, dat de inneming van Canton het begin en het einde van den oorlog is; maar indien *Yeh*, de gouverneur dier stad, [illegible] blijft trotseren, is het Engelands pligt van deze gunstige gelegenheid gebruik te maken, om zijne regtmatige eischen door te zetten. Men vindt dan ook in eene legerorder van onzen vlootvoogd een wenk, die vooruitzigt op verdere operatien onzer zeemagt geeft."

— De arrestatie te Londen van den Franschen uitgewekene *Bernard*, als medepligtige aan den aanslag tegen den Keizer der Franschen, heeft den 14den ten huize van *Bernard* selven, in Darkstreet, plaats gegrepen. De officier van politie, met de uitvoering van het mandaat belast, verzocht een onderhoud, hetwelk hem gereedelijk werd toegestaan. Na het doel van het bezoek zonder ontroering vernomen te hebben, vroeg de beschuldigde verlof zich te gaan aankleeden maar dit werd hem geweigerd, en hij volgde derhalve den officier van politie in zijn nachtgewaad. Bij later gedane huiszoeking in het slaapvertrek vond men twee geladene revolvers en nog een ander in Engeland bij de vuistgevechten gebruikelijk handwapen.

In een gesprek met degenen die hem gearresteerd hebben, zeide *Bernard* dat hij, indien hij met Fransche politie-agenten had te doen gehad, hen zou hebben doodgeschoten. Hij is tusschen de 45 en 50 jaren oud en gaf sedert eenigen tijd taallessen. In sommige kringen had hij den bijnaam van *Bernard* den clubbist, uit hoofde der rol, door hem onder de hevige republikeinen vervuld, die zich tijdens de troebelen na den val van *Lodewijk Philips* in een huis in de straat Saint Honore vereenigden. Het was daarom dat bij tijdens het militair dictatorschap van generaal *Cavaignac* Parijs heeft moeten verlaten en sedert doorgaans in Engeland, tusschen beide ook in Spanje, gewoond heeft. Tijdens *Orsini* te Londen was, vergezelde *Bernard* hem steeds bij zijne openbare voorlezingen. De redenen zijner inhechtenisneming zijn nog niet met juistheid bekend. De *Globe* zegt echter dat hij onder de beschuldiging ligt van den 2den Januarij handgranaten van Londen naar Parijs gezonden te hebben. Den 15den heeft hij zijn eerste verhoor ondergaan, is toen naar de gevangenis teruggevoerd en moet over acht dagen op nieuw voor den regter verschijnen.

Het gevangen nemen van *Bernard* maakt in de hooge kringen te Parijs een zeer gunstigen indruk, en wordt beschouwd als een blijk, dat de Britsche regering inderdaad ernstig voornemens is om zooveel mogelijk aan de eischen der Fransche regering te gemoet te komen. Het zal thans de vraag zijn of de uitlevering van den genoemden democraat zal worden gevorderd.

FRANKRIJK.

Bij het wetgevend ligchaam is rapport uitgebragt over het ontwerp van wet houdende bepalingen tot bevordering der algemeene veiligheid. Men leest daarin het volgende: "De aanslag van den 14den Januarij was geen veel omvattend plan en is door eenige buitenlanders ten uitvoer gelegd. Doch de geheime genootschappen wachtten daarop: hiervan zijn stellige blijken voorhanden. De rapporten uit alle oorden van Frankrijk toonen duidelijk, dat de bekende voorstanders van regeringloosheid en revolutionaire begrippen van toon en houding veranderd waren en op eene beweging te Parijs, tegen het midden der maand Januarij, rekenden. Gij zelven, mijne heeren, die in alle streken van Frankrijk betrekkingen hebt, zult meest allen verschijnselen van denzelfden aard bespeurd hebben. Te Parijs, alwaar zulke voorteekenen moeijelijker op te merken zijn en door het gedrang der volksmenigte aan het oog onttrokken worden, heeft men narigten ingewonnen, uit welke blijkt niet dat de aanslag er medepligtigen had, maar dat er op gewacht werd.

"De zamenspanningen ontdekken, de moordenaars opsporen is de taak der politie; maar het is het werk van de justitie en van de administratie, dat leger van de zaak der wanorde, hetwelk met de gevolgen der misdaad zijn voordeel hoopte doen, uiteen te drijven en de afdeelingen der geheime genootschappen door verwijdering hunner leiders van hoofden te berooven. Dat nu is het doel dezer wet. Degenen, welke zij wil bevreesd maken en uiteen jagen, zijn de onverzoenlijke vijanden der burgermaatschappij, die afschuw hebben van elke regering en van al wat naar gezag of overheid zweemt; want zelfs in den tijd toen Frankrijk met volksvrijheden overstroomd werd, toen men gelijkheid schiep door al het uitstekende neer te halen, toen de belangen des volks, wij zeggen niet met den meesten ijver verdedigd, maar met de meeste [illegible] gevleid werden, — wie hief toen nog de hand op tegen de burgermaatschappij in haren [illegible] toestand, tegen die schaduw eener geordende zamenleving? Zij, de socialisten, waren het alweder; zij zijn door geen overmaat van vrijheid te voldoen, door geen vergiffenis te bedaren; zij hebben rondom Frankrijk een ontzigtbaar net gespannen, waarvan zij geene andere dan misdadige bedoelingen kunnen hebben.

Bij het wetgevende ligchaam is een wetsontwerp ingediend, waarbij supplementaire credieten worden aangevraagd, ten bedrage van 1,200,000 fr. tot bestrijding der geheime uitgaven voor de openbare veiligheid.

— Bij het hof van assises der Seine is het [illegible] ontvangen, waarbij *Felix Orsini*, *Karel* van *Rudio*, *Anton Gomez*, *Joseph Andreas Pierri* en *Simon Francois Bernard*, de laatste bij verstek, naar het regterlijke collegie verwezen worden, beschuldigd, dat zij deel aan een complot genomen hebben, ten doel hebbende: 1) een moordaanslag op het leven en den persoon des Keizers; 2) een moordaanslag op het leven en den persoon van een lid der keizerlijke familie (de Keizerin): de dein [illegible]. *Orsini*, *v. Rudio* en *Gomez* als beschuldigd van moordaanslag op het leven van den Keizer en de Keizerin, *Pierri* en *Bernard* als medepligtigen aan dien moordaanslag, omdat zij inlichtingen gegeven en hulp en ondersteuning verleend hebben. *Orsini*, *v. Rudio* en *Gomez*, *Pierri* en *Bernard* zijn buitendien beschuldigd, de drie [illegible] en de beide laatsten als medepligtigen aan dien, op de [illegible] personen, die door de ontploffing van [illegible] in de straat Lepelletier [illegible] gewond werden.

— De dochter van den [illegible] *Magnan* [illegible] in het huwelijk met een rijken [illegible]. [illegible] het huwelijksgoed [illegible] schonk de keizer 200,000 francs. [illegible]

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. M. GROESBEEK, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 30 MAART 1858.

AAN MIJNE LANDGENOOTEN!

BUFFALO, 17 Maart, 1858.

Toen voor ruim acht jaren "de Nieuwsbode" verscheen, en ik deselve beschouwde, als een der banden, die de Nationaliteit der Nederlanders op Gods' vrienden, doch vrijen grond, te vaster moest snoeren, werd ik onwillekeurig gedreven, om van tijd tot tijd mede te werken tot dit groote doel. Hoewel mijne zwakke krachten maar al te wel bewust, heb ik dikwijls over verschillende onderwerpen vrij en open mijne gedachten gezegd, als anderen, veel meer berekend voor die taak, zwegen. Sedert jaren, geplaatst in eene betrekking, die mijnen ganschen tijd vordert, werd menig nachtelijk uur der "Nieuwsbode" gewijd, en het gevoel alleen, mijnen landgenooten nuttig en aangenaam te zijn, deed mij bij hunne goedkeuring niet verflaauwen. Hoe gaarne had ik veel meer gedaan, als tijd en gezondheid mij niet hinderlijk geweest waren. Steeds heb ik mij in de welvaart dezer Nationale onderneming verheugd, en jammer ware het geweest, als de eigenaar genoodzaakt was geworden, dezelve te staken. Doch neen! nu wel volbragten dienst-tijd, vond hij eenen opvolger, die zoo als ik hartelijk hoop, dezelve zal voortzetten, tot zijn eigen voordeel, en tot nut en veraangenaming zijner lezers, en daardoor bevorderlijk zal blijven, aan het groote doel, de bewaring onzer Nationaliteit in een vreemd land.

Ja, mijne vrienden! mijne woorden vinden bij velen welligt geenen ingang; doch hoe ook de fortuin, de omstandigheden en de tijd, u de zeden, gewoonten en gevoelens der zoogenaamde Amerikanen hebben doen aannemen, vergeet nimmer dat gij Nederlanders zijt. Weest trotsch op dien naam! geene andere staat hooger aangeschreven in de geschiedrollen der wereld; geen ander volk vocht vuriger en met meer volharding voor zijne vrijheid, dan uwe voorvaders; geen ander volk kan met hen wedijveren in groote mannen; te regt zong HELMERS onze vaderlandsche dichter:

"Dat vrij het krijtgebergte op deugd en grootheid (roem;
'k Veracht zijn deugden niet; 'k eer groote sterve- (lingen;
Het zij ze aan Seine of Theems of Donau 't licht (ontvingen:
Maar kom o Duitscher, Brit of Gauler, toon me een (held,
Waar Neerland niet terstond een' ander' tegen stelt.

En zoudt gij dan, toen verschillende oorzaken u van dien dierb'ren grond verwijderden, om in een vreemd land, door God zelven bepaald als de laatste schuilplaats der vrijheid, brood en geluk te zoeken, redenen hebben kunnen vinden, om uwe afkomst te vergeten? Neen! Nederlanders! in welke betrekking ook geplaatst, verheft u op uwen geboortegrond, laat hare taal u dierbaar zijn en blijven, laten uwe kinderen dezelve in hare zuiverheid onderhouden, en mag "de Nieuwsbode zoo ingerigt wezen, dat zij, wat zij zijn moet, een familieblad is, dan eerst zal het geheel aan zijne bestemming kunnen en blijven beantwoorden, en dan eerst zal het bij ouden en jongen een hartelijk welkom vinden.

Wij roepen den afgetreden eigenaar een hartelijk vaarwel toe, (Moge geluk en vrede zijne verdere schreden vergezellen!) en wenschen den nieuwen ondernemer voorspoed en welvaart.

De redacteur vooral, wien het gedijen der "Nieuwsbode" is aanvertrouwd, ontvange onze hartelijke wenschen voor de gelukkige bekrooning zijner pogingen in de zoo moeijelijke taak hem opgelegd.

Laten velen medewerken ten goede, en wanneer tijd en gelegenheid het mij toelaten, zal het steeds een mijner geliefdste uitspanningen zijn, mijne zwakke gedachten der openbaarheid aan te vertrouwen, onbewimpeld, naar eigen overtuiging.

SMALLENBURG.

COMMODORE PERRY EN SENATOR SUMNER.— Men zal zich herinneren, dat, toen wijlen commodore Perry naar Japan voer, er aanmerkelijk veel bezorgdheid bestond aangaande den juisten aard zijner togts, en dit werd bij de debatten te Washington openlijk uitgedrukt. Men vreesde dat, door de onbeperktheid zijner instructiën, dezelve eer vijandig dan commercieel en vredelievend zou worden gemaakt. Onder deze omstandigheden, ontving hij eene waarschuwing van Senator Sumner, welke niet schijnt vergeten te zijn geworden. Op den avond voor zijn uitzeilen te Washington zijnde, had de commodore een onderhoud met den Senator, in hetwelk de laatste, zinspelende op de geruchten aangaande den aard der expeditie en de bezorgdheid, welke hij met anderen deelde, dat dezelve met gewelddadigheid zou bestuurd worden, hem op het gemoed drukte, dat het zijn pligt was, om zich in allen opzigte binnen de striktste grenzen van zelfverdediging te houden. Deze bijeenkomst liep af met eene kennisgeving aan den commodore, dat als een enkel kanon vijandelijk op het volk van Japan werd afgevuurd, deze daad openlijk in den Senaat zou worden afgekeurd als eene aanranding, die berisping verdiende, indien Mr. Sumner nog in leven en in den Senaat was—eene kennisgeving, die de commodore niet zonder eenigzins geraakt te zijn ontving. De expeditie zeilde uit, en, gelijk goed bekend is, werd volkomen met voorzigtigheid bestuurd, en daarom op eene eervolle wijze en met goeden uitslag. Bij zijne terugkomst zocht de commodore Mr. Sumner op, en hem aan het vroegere onderhoud herinnerende, zeide hij, dat dikwijls, als hij op den Indischen oceaan het dek op en neer stapte, en toen hij digt bij Japan kwam, de hem gegevene waarschuwing voor zijnen geest zweefde, en eene bestendige aansporing tot de voorzigtigheid en het vredelievend beleid was, welke hij had aangenomen, en betuigde den heer Sumner zijnen dank, voor hetgeen hij hem gezegd had.—*New York Post.*

TACHTIG TALEN TE NEW YORK GESPROKEN.— In eene jongste vergadering van het Geschiedkundig Genootschap van New York, las dr. Bacon iets voor over de talen, die te New York gesproken worden. Hij zeide dat er onder de inwoners dier stad tachtig talen gesproken worden, in het handels- en maatschappelijk verkeer, en verklaarde, dat er daar meer talen gesproken worden dan in eenige andere stad der wereld.

"SLAVEN, DIE HUNNEN HEER ONTLOOPEN, ZIJN MISDADIGERS, ZOO GOED ALS DE PERSONEN, DIE ONZE GEVANGENISSEN EN TUCHTHUIZEN IN HET NOORDEN VULLEN," zegt de New York *Herald* van den 18den. Een zwarte arbeider, die de slavernij, de zweep zijne meesters, ontloopt, om in de vrijheid zelf de vruchten van zijnen arbeid te genieten, is een misdadiger! — Zulk eene verneling in een blad te vinden, dat in eenen vrijen Staat uitkomt, dat er aanspraak op maakt het eerste blad der Ver. Staten te zijn, is waarlijk stichtelijk. Als iets ons aan het verval onzer groote Republiek herinnert, dan is het de schaamteloosheid der omgekochte pers. Dat volk steekt elkander in laaghartigheid de loef af.

VALSCHE BANKNOTEN.—Wij waarschuwen tegen de volgenden:

Valsche $5 op de State Bank of Illinois in Shawneetown. Het vignet toont het getal 5 met eenen naakten knaap en eenen hoorn des overvloeds aan elke zijde. In den linker bovenhoek bevindt zich eene vrouwelijk figuur, en hamer en aanbeeld, eene boot enz.; aan het regter einde het portret eener vrouw.

Verder $5 noten op de Bank of Napierville, van kleinere noten veranderd. Het vignet toont drie zittende vrouwelijke figuren. In den anderen regterhoek bevindt zich eene beeldtenis van Washington, en de linkerzijde vertoont eene beeldtenis der vrijheidsgodin.

Moge daarom ieder goed op de vermelde kenteekenen acht geven, om niet door onachtzaamheid tot schade te komen.

DE DIEPSTE WELPUT DER WERELD.—Dit land heeft den diepsten artesischen put der wereld, en het boren gaat nog voort. Het is de wel, die gegraven wordt bij de suikerraffinaderij van Belcher en Brothers, te St. Louis, en deze is nu 2,200 voet diep, zijnde 308 voet dieper dan die van de heeren Dupont, bij hunnen papiermolen te Louisville Kentucky, die gezegd wordt de volgende diepste op den aardbol te zijn.

ONMENSCHELIJKE HANDELWIJS. — Het slaven meisje van vrouw *Peters* (zie Nieuwsbode No. 4), van hetwelk reeds zoo veel gezegd is, werd gisteren namiddag weder wreedaardiglijk geslagen. Zij werd door den policie beambte Gunnell ontdekt, terwijl zij over de schutting klom, om weg te komen. Zij had niets aan dan slechts eenen dunnen doek, en groote purperen striemen vertoonden zich op haren rug en hare borst, hetgeen aantoonde, dat het slaan lang en hevig moest zijn geweest. Zij had ook eene erge snede in haar hoofd, toegebragt, zoo als zij zeide, met den poot eener tafel, met welke madam Peters haar geslagen had. Wij hebben geene aanmerking op zulk eene ongehoorde onmenschelijkheid te maken.

Dus zegt de *St. Louis Republican*, en de *Democrat* deelt er nog het volgende van mede:

"Haar hoofd was met bloed bedekt en zij was blijkbaar erg bezeerd. Bij gebreke van eene andere plaats, droeg de policiebeambte haar naar de calaboes. De doctor werd geroepen, en de kruin van haar hoofd geschoren hebbende, kwamen er twee diepe sneden te voorschijn, die tot de hersenpan doordrongen. De eene was twee duim en de andere een duim lang. Ongelukkig zijn er geene andere bewijzen, dan hare eigene verklaring te verkrijgen. Zij zegt, dat Mrs. Peters en de broeder dier madam haar aanvielen en sloegen, en dat die lieve dame haar eindelijk met eenen lossen tafelpoot op het hoofd sloeg, waardoor zij gedwongen werd levensbehoud in de vlugt te zoeken."

Waarlijk, die madam Peters zou met Legree uit Oom Tom's hut van mevrouw Stowe een goed paartje uitmaken. En toch schijnt het, als of de wetten van Missouri de slaven tegen dergelijke moorddadige mishandelingen niet kunnen beschermen. Vroeger tot $1000 boete en een jaar gevangenisstraf veroordeeld, wist deze helsche furie een uitstel van executie te verkrijgen, en spoedig daarna vond men hetzelfde ongelukkige meisje bijna naakt op de straat rondzwerven, met alle kenmerken van gruwzame mishandeling. In het tegenwoordige geval zullen hare beulen waarschijnlijk de straf ontgaan, uit gebrek aan blanke getuigen.—Zulke voorbeelden komen helaas! maar al te menigvuldig voor — en ..... doch wat bekommeren wij ons om die zwarte beesten, niet waar? Voor nommer een slechts gezorgd!

SLAVENHANDEL OP AFRIKA. — De *New Orleans Delta* schrijft het volgende:

"Verrassende en voor onzen tijd veel beteekenende daadzaken zijn ons ter kennisse gekomen, en wij houden het, na lang overleg, zoowel voor onzen pligt, als door de politiek geboden, deze onthullingen te doen, die in alle steden en op alle plantagies weerklank vinden, en de kabinetten der mogendheden van West Europa in geene geringe verbazing zullen brengen. Al mogen ook de door partijwoede verblinde tegenstanders der zuidelijke instelling (de slavernij) al het mogelijke tegen ons beproeven, dan moge de President daardoor in verlegenheid geraken en de klove tusschen de groote partijen des lands nog grooter worden, het Zuiden heeft ten spijt daarvan de verdediging zijns regts aangevat en den afrikaanschen slavenhandel op zijne eigene hand geopend. Thans reeds worden er bestendig afrikaansche slaven naar den Staat Mississippi en de andere aan de golf gelegene staten ingevoerd. In Mississippi is eene groote markt voor Afrikanen en op vele plantagies dezes Staats werken negers, die nog niet lang geleden uit Afrika werden gebragt. De waarheid dezer berigten is boven allen twijfel verheven. Velen der slavenschepen landen aan de atlantische kust, en de negers worden dan over land naar de katoenvelden van Mississippi gebragt; doch hoofdzakelijk kiest men, om hunne gunstige ligging, de aan de golf van Mexico grenzende kust van Missisipi, alwaar in de vele bogten en inhammen de slaven schepen eene goede en gemakkelijke schuilplaats vinden en buitendien de slaven, de Parelrivier op, gemakkelijk in het binnenste des Staats gebragt kunnen worden."

Deze handel brengt verbazende winsten op. De *Delta* deelt bijzonderheden mede, volgens voorgeven uit de geloofwaardigste bronnen. De slavenschepen zijn meest snelzeilende barken. De bemanning derzelven bestaat gewoonlijk uit den kapitein, den supercargo, 3 stuurlieden, 3 koks, den hofmeester en van 20 tot 30 der beste, vermetelste matrozen. De barken moeten eene bijzonder goede uitrusting hebben, alsmede eene keur van vlaggen der verschillende natiën. Het beste is de fransche vlag, om de britsche kruisers te misleiden.

Over de winst dezes handels geeft de kapitein eener bark, die in eene haven van Georgie werd uitgerust, nadere uitkomst. Hij meldt, dat door de opmerkzaamheid der kruisers in de laatste tijd, de slavenschepen slechts met groote voorzigtigheid de afrikaansche kust naderen konden; dat daardoor de slavenmarkt aan de kust overladen en de prijs der slaven onder de $30 per hoofd gedaald is. De gemiddelde lading der schepen bedraagt 700 koppen, die tegen $30 per kop $21,000 kosten. Tegen $50 per kop verkocht, brengt zulke eene lading $350,000 op. Trekt men hier nu $150,000 voor de kosten der reis, de uitrusting enz. af, dan blijft er nog altijd eene zuivere winst van $200,000 over.

Bij zulke uitkomsten is het niet te verwonderen, dat zich gewetenlooze, vermetele karakters laten verblinden, en dat het zuiden voor de wederinvoering van dien handel dweept, welks afschaffing den edelen Wilberforce en diens vrienden in het britsche parlement meer dan twintigjarige moeite en arbeid kostte.—*M. Atlas.*

TREURIGE VERANDERINGEN IN EEN ENKEL JAAR. —Kolonel FORNEY schreef bij een bezoek te Washington, op den 16 Maart l.l., eenen brief, waarin onder anderen het volgende voorkomt:

En welke verandering heeft een jaar voortgebragt! Ik kan naauwelijks mijne zinnen gelooven, als ik er aan denk, dat ik uit de hoofdstad van mijn land schrijf, en dat mijn oude vriend—hij, voor wien ik van zijne jongensjaren af bijna de genegenheid van eenen zoon heb gekoesterd—hij, aan wien ik mijne hoop en mijne vrees heb toevertrouwd—hij, voor wien ik de bedriegerijen van vijanden heb getrotseerd, en voor wien vier jaren lang, in het lagerhuis van het Congres, alle invloed, dien ik bezat, onbevreesd werd aangewend, en hij weet ook hoe blijmoedig en vrijwillig; ik kan naauwelijks mijne zinnen gelooven, als ik er aan denk, dat dit de stad Washington, en dat James Buchanan President is.

Hoe ziet het er thans uit! Een uitgestrekt schrikbewind. Er is hier een toetssteen opgerigt, gelijk aan een ijsselijk folteltuig, op welken Democraten worden beproefd en voor hunne gevoelens teregtgesteld. Het werk van onthoofding (outzetting van zijn ambt) heeft opgehouden tegen vijanden in de kracht huns levens, en wordt nu uitgeoefend op oude en geliefde vrienden. Mannen worden verwijderd en geschandvlekt, niet omdat zij tegen de democratische grondbeginselen zijn; *maar omdat zij dezelven getrouw aankleven.*

EEN NIEUWE GEVAARLIJKE TEGENPARTIJ DER ADMINISTRATIE.—Terwijl de Buchanan organen alhier overwinningskreten aanheffen, omdat er hier en daar het eene of andere kleine Countryblad, uit klinkende oorzaken, zijne aanvankelijke oppositie tegen de Lecompton schurkerij heeft opgegeven, is in de "*Richmond Enquirer*" voor de Administratie een nieuwe gevaarlijke tegenstander opgestaan. Als het oude hoofdorgaan der Democratie het zinkende schip der aan het verderf gewijde Administratie verlaat, dan moet het er waarlijk slecht mede uitzien.—*Repub. Flagge.*

HET EERSTE SCHIP OP DE MEREN.—Het eerste door den Chevalier De la Salle in het jaar 1679 op de meren gebouwde schip was de *Griffin.* Volgens een berigt van Vader Mentre werd aan dezen door La Salle verhaald, dat het schip, nadat het eenige dagen de Green Bay verlaten had, op het meer Huron met man en muis vergaan is. Eenige later aan de oevers van het meer Erie gevond ne overblijfselen van een heel oud schip werden voor deelen des wraks van den verongelukten *Griffin* gehouden.

LOLA MONTEZ EN MRS. CUNNINGHAM.—Onlangs legde Lola Montez een bezoek af bij Mrs. Cunningham, in hare woning in de negen en twintigste straat, en had een lang onderhoud met haar over den moord van doctor Burdell. Mrs. C. herhaalde bij deze gelegenheid de betuigingen harer onschuld, en deelde Lola mede, dat, als de waarheid aan het licht kwam, men zou bevinden, dat de wezenlijke moordenaar zeker persoon was, wiens naam sedert kort veel in de geregtshoven gehoord werd.

MERKWAARDIG GEVAL.—De Newport *Spectator* zegt, dat er in eene stad van Vermont een jongman is, die niet tegen zijnen vader kan spreken. Voor zijne geboorte verrees er eenig geschil tusschen zijne moeder en zijnen vader, en zij weigerde eenen langen tijd tegen dezen te spreken. Het geschil werd eindelijk bijgelegd — het kind kwam ter wereld, en begon op den gewonen tijd te praten—maar als hij bij zijnen vader zat was hij steeds stil. Dit duurde voort tot hij een jaar of vijf oud was, toen zijn vader, het gebruik van zachte middelen om hem tot spreken te brengen, moede, dreigde hem voor zijne koppigheid te zullen straffen. Toen de kastijding plaats had, bragt dezelve niets anders te weeg dan zuchten en kermen, hetgeen maar al te duidelijk aantoonde, dat de kleine lijder te vergeefs trachtte te spreken. Allen, die er bij waren, deelden in het gevoelen, *dat het voor het kind onmogelijk was tegen zijnen vader te spreken*— en de tijd leerde dat het zoo was. In rijperen leeftijd konden alle pogingen om met zijnen vader te praten, slechts bitter zuchten en kermen voortbrengen.

STEENKOLEN IN NOORD AMERIKA.—Die landen van Noord Amerika, in welke zich de meeste en rijkste kolenmijnen bevinden, zijn Nieuw Schotland (Nova Scotia,) Pennsylvanie en Illinois. Van deze kolenlagen konden eeuwen achtereen alle landen der aarde met de noodige brandstof voorzien worden.

Van de kolen van Nieuw Schotland alleen kon men eenen weg, die 51 mijlen lang, hoog en breed is, maken, en de kolenlagen, welker middelpunt Pennsylvanie is, zijn nog veel uitgebreider en kostbaarder. De kolenlagen van het Westen beslaan eene ruimte, die voor Engeland niet in omvang onder doet. Zij vormen geen zamenhangend bed, maar bevinden zich in groote bekkens, van onregelmatige gedaante en grootte, zoodanige als het La Salle kolenbekken is.

De kolen van zuid Illinois liggen het digst bij de oppervlakte des gronds en daar moet in niet heel langen tijd het groote brandstof-depot van het Mississippi dal opgerigt worden. Aan de grenzen des Illinois Central spoorwegs ontdekte Professor Wilber eene acht voet dikke kolenader, welker kolen zeer veel olie bevatten en bij het verbranden eene schoone vlam geven. Deze ader is, na de in de nabijheid van Carbondale in Pennsylvanie gevondene, de dikste en rijkste in de Ver. Staten.

Een groot geneesmiddel voor vrouwen!

Honderden prikkelende middelen zijn uitgevonden en verkocht, waarvan beweerd wordt, dat zij een specifiek middel zijn in de verschillende ziekten en ongeregeldheden, in welke het teedere gestel der vrouw haar vatbaar maakt. Het gevolg van al deze prikkelende middelen is geweest, dat zij eene *kortstondige activiteit* aan het *zenuwstelsel*, en eene valsche kracht aan de *spieren* gaven; maar deze verligting is opgevolgd door eene bedruktheid en neerslagtigheid grooter dan te voren; en de herhaalde pogingen van ongestelden om zich door deze *valsche geneesmiddelen* op de been te helpen, hebben gediend om de weinige levenskracht te vernietigen, die haar nog was overgebleven. Maar in het gebruik van "*Boerhave's Hollandsch bitter*" zult gij geene treurige gevolgen vinden. Het is een zuiver plantaardig zamenstel, toebereid naar strikt wetenschappelijke grondbeginselen, op de wijze van den beroemden Hollandschen Professor, Boerhave. Door deszelfs invloed krijgt elke zenuw en spier nieuwe sterkte en levenskracht, eetlust en slaap keeren weder, en eindelijk volmaakte gezondheid. Zie de advertentie in eene andere kolom.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

SHEBOYGAN, 29 Maart. Laatstleden Zaturdag hadden wij het genoegen, de eerste stoomboot aan onze pier te zien. Hare verschijning baarde eene algemeene vreugde, en stortte eene hoop op betere tijden in aller harten. De winter, hoe zacht ook, is hier voor velen hard genoeg geweest, en er zal wel een goed jaar noodig zijn, om hetgeen menigeen is achteruit gegaan te herstellen.

Op denzelfden dag liep ook de nieuwe brik *Lucy Raab*, gebouwd voor rekening van de heeren ERNST & RAAB, van stapel, en wij wenschen van harte, dat onze stadgenooten er gelukkiger mede zullen zijn, dan met den schooner *Kossuth*, die kort nadat hij gebouwd was, nabij Chicago is verloren gegaan.

CINCINNATI, 16 Maart. Eergisteren na den middag bewoog zich in eene plegtige orde eene lijkstoet naar het kerkhof. De overledene was een Ier, W. F. Tierney genaamd, en natuurlijk waren de dragers insgelijks zonen van het groene eiland. Tot aan het kerkhof ging alles in de beste orde, toen men achter op het kerkhof aankwam, bevond men, dat in het graf, dat tot opneming van het lijk bestemd was, verscheidene duimen water stond. Er ontstond daarover terstond een geschil, dat door het vertragen der teraarde bestelling, in eene volslagene vechtpartij ontaardde. Het eene gedeelte verklaarde namelijk, dat men het lijk in het lijkhuis moest zetten, maar het andere meende, dat het water niets uitmaakte, en men het lijk maar begraven moest. Men ving hierop aan, elkander om de kist heen te sleuren, en plotseling sprong er een uit den hoop op de kist, woedend om zich slaande en dreigende iedereen, die naderde, de hersens in te zullen slaan. De tegenpartij liep storm op hem en wierp hem er af. Oogenblikkelijk gingen de plukhaarders om de kist aan den gang, die nu eens hierheen en dan weder daarheen getrokken, in het slijk geworpen en eindelijk volkomen met modder overdekt werden. De woedenden, in welke de bij het doodmaal genotene whiskey begon te werken, grepen elkander met steenen en knuppels aan, zoodat de bloedverwanten, waaronder de weduwe des overledenen, de vlugt namen. Zoodanig een aanstootelijk tooneel heeft wel zelden de stille rust van een kerkhof gestoord. *Volksfreund.*

— 23 Maart. Verleden Zondag heeft de stoomboot *St. Lawrence*, op hare reis van Pittsburgh naar New Orleans, niet ver van Pomeroy, Ohio, op eene rots gestooten en is gezonken. Dit vaartuig werd op $20,000 geschat en is reddeloos verloren. Een deel van deszelfs lading zal in beschadigden toestand gered worden. Menschen zijn er niet bij omgekomen.

— 25 Maart. De pistoolschutter van Louisville, John Travis, die de misdadige weddingschap heeft aangegaan, om eenen appel van het hoofd eens knaaps te schieten, doch door eene proclamatie van den mayor van Louisville in de uitvoering van dit schandelijke, vermetele en gevaarlijke voornemen verhinderd werd, kwam hier gisteren aan. Het heet, dat hij de weddingschap hier, of in het naburig Covington, Ky., beslissen zal.

PELLA, 18 Maart. Meer dan eenige andere was de dag van gisteren voor Pella's ingezetenen ten hoogste gewigtig. Het was op dien dag juist vijf en twintig jaren geleden, dat onze leeraar H. P. SCHOLTE als predikant te Doveren en Genderen, in N. Brabant, in de dienst des Evangelies bevestigd werd. Eene talrijke schare was, niettegenstaande de hoogst ongunstige gesteldheid der wegen, bij de heugelijke gebeurtenis van gisteren, in het kerkgebouw verzameld, om in vereeniging met den gevierden redenaar, de weldaden te gedenken, die de Allerhoogste in dat tijdverloop met ruime handen over zijn dienstwerk had uitgestort.

Zijn Eerw. had tot onderwerp zijner rede gekozen, de woorden uit 1 Cor. XV: 10 "Doch door de genade Gods ben ik dat ik ben."

Deze gewigtige en treffende woorden van den Apostel maakte Zijn Eerw. ook tot de zijne. Hoogst belangrijk vooral voor diegenen zijner hoorders, die minder met de geschiedenis zijner jeugd en jongelings jaren bekend waren, was des leeraars verhaal hoe de Heer hem altijd zigtbaar geleid, en op zeventienjarigen ouderdom uit de paden van eigengeregtigheid en zonde, in zijn dierbaar licht had overgebragt, en hoe de spreuk "de mensch wikt, maar God beschikt," ook in de keuze van het leeraars ambt, allerovertuigendst aan hem was bewaarheid geworden. Belangstelling en aandoening, in herinnering aan de treffende voorvallen, die zich verder in zijn leven opvolgden, en die bijna ieder toehoorder met den feestvierende gemeen had, waren op elks gelaat geteekend. Na eene krachtige en welgemeende opwekking, hem steeds zoo eigen, aan een ieder, die, hetzij om stoffelijke of andere belangen, zich niet met hem in eene kerkgemeenschap vereenigen konden, en bij welke gelegenheid hij wees, op het zoenbloed van Christus, dat alleen zijne toevlugt, en het eenige anker zijner hoop was, besloot hij de bijeenkomst door het gemeenschappelijke zingen van het 10de, 12de, en 13de vers uit den 71sten psalm.

Vurige wenschen van eene talrijke schare, zoowel van landgenooten als vreemdelingen, voor wie hij steeds dierbaar is, vergezellen hem op zijne verdere gewigtige loopbaan! De Heer schenke hem tot eene lengte van dagen zijne beste zegeningen en geve, dat hij moge voortgaan in ruime mate woeker te doen met het kostbare talent, hem door den Heer toevertrouwd, en in Zijne hand een krachtige middel blijve, op dat velen worden toegebragt tot het rijk, dat niet is van deze wereld, en waarvan Christus is de uiterste hoeksteen en Koning!

N.

SAN FRANCISCO, 20 Feb. Er werd in dezen Staat eene algemeene ontsteltenis te weeg gebragt, door een beroep op de Lynch wet in Placer county.—Eenige weken geleden kocht zekere Murphy, van eenen neger, Bracy genaamd, een stuk land bij Auburn, de county hoofdplaats van Placer. Eergisteren, ten twee ure, ging Murphy er heen en vond Bracy bezig met het te omheinen. De eerste kwam hier tegen op, en keerde zich om, om weg te gaan, toen Bracy hem met een houweel achter op het hoofd sloeg, zoodat de punt drie of 4 duim in de hersens drong, en eene doodelijke wond veroorzaakte.

Zoodanig wordt gezegd Bracy's eigene verklaring te zijn, in zooverre het blijkt, dat er geen getuige bij dit treurspel tegenwoordig was. Onmiddelijk daarop ging Bracy in de stad, zeide tot den sheriff wat hij gedaan had, leverde zich zelven over, en werd in de gevangenis gezet.—Gisteren morgen ten 3 ure maakte een volksoploop zich van den sheriff en zijne deputies meester, brak de gevangenis met sleijen open, bragt Bracy naar eenen boom en hing hem op. Het touw werd hem niet goed aangedaan, en de lus kwam juist onder zijne kin, zoodat het, ofschoon het zeer ongemakkelijk ging, zijne ademhaling niet belette. Hij hing ongeveer eene minuut, maar kon het niet langer uithouden, en riep, "O God, heeren! zoo kan ik niet sterven!" Men liet hem toen naar beneden en deed de lus bij zijn oor, waar zij hoorde, waarop hij op nieuw werd opgeheschen, en de aarde was weldra voor Bracy voorbij gegaan.

NEW YORK, 19 Maart. De hierheen rijdende expresstrein op den Hudson River spoorweg, liep heden morgen over een stuk rots van drie honderd pond, dat op het spoor lag. Deze steen, die zonder twijfel van den zich daar boven verheffenden dijk was losgeraakt en op den weg nedergevallen, werd in twee stukken gebroken. De trein liep juist met eene snelheid van 40 mijlen in het uur, doch werd nog geene 100 yards van daar tot stilstaan gebragt. Dat er daarbij geen ernstig ongeluk plaats had, is inderdaad een wonder te noemen.

WASHINGTON, 18 Maart. Mr. Toombs, van Georgie, deed heden in den Senaat eene lange, verwarde, een weinig schrale redevoering, in antwoord aan Mr. Crittenden, van Kentucky. Hij zeide dat met de Kansas kwestie de eer, de regten en de veiligheid gemoeid waren van vijftien Staten, aan welke het grondbeginsel, dat in deselve lag opgesloten, van meer waarde was dan de Unie zelve. Hij noemde de Unie eene bijgeloovige fabel, welke het volk van Kentucky niet verstandig lief had, maar te zeer. Hij had de waarde der Unie berekend, en bevonden dat zij het Noorden meer waard was dan het Zuiden. Hij ontkende dat er eenig aanmerkelijk bedrog in Kansas gepleegd was, en trachtte met advocaten streken de bewijzen weg te cijferen. De meerderheid had geen regt om te regeren, zeide hij, behalve door zekere vormen en technicaliteiten, die allen aan de zijde der Lecompton Constitutie waren.

De getuigenis van Walker en Stanton was van geene waarde, omdat zij van den dag af, waarop zij het verlieten, niets hadden gedaan dan de Constitutie en Kansas Nebraska wet schenden, en de Administratie ondermijnen. Er was niets in het karakter van Walker of van Stanton, om hen op een bijzonder vertrouwen te doen aanspraak hebben, en zij waren het aan zijne welwillendheid verschuldigd, dat hij niet erger van hen sprak.

Mr. Toombs eindigde met eene bloemrijke lofrede op de noordelijke goedbloeds, die de Lecompton constitutie ondersteunden. In de geschiedboeken was niets opgeteekend, dat hunnen moed, hunne vaderlandsliefde en hunnen heldenmoed overtrof. Marathon, Thermopylae en Bunker Hill konden bij hunne heldendaad niet vergeleken worden.

Het was pleizierig de deftige houding te zien, waarmede de Georgier zijne zweep klapte, toen hij dreigde de Unie te ontbinden; en het was even zoo pleizierig de bevalligheid te zien, waarmede hij zijne honden op den rug klopte. Het compliment, waarmede hij eindigde was een meesterstuk van goedwilligheid.

Mr. Crittenden rees op om te antwoorden, en wederlegde met goed gevolg Mr. Toombs' vitterijen op de beschuldigingen van bedrog in Kansas. Daarop wees hij met nadruk op zijne positie als een Zuideling in deze kwestie. Zijn pligt jegens het Zuiden eischte, dat hij het waarschuwde voor het doen van aanvallen op het Noorden, voor eene onregtvaardige en gevaarlijke handelwijze. Het zuiden moest het versmaden, zijn voordeel te doen met ellendige woordspelingen en technicaliteiten, om eene bedriegelijke aanspraak op Kansas door te dringen. Het was geene kwestie van slavernij, maar eene vraag van eer, geregtigheid en waarheid. Het Zuiden moest eene hooge, edele gedragslijn volgen. Hij was een ware zoon van het Zuiden, maar ook een ware Amerikaansche burger. Bij deze woorden weergalmden de galerijen van toejuichingen. Crittenden hervatte zijne berisping van de Lecompton ongeregtigheid, en na een half uur te hebben gesproken, maakte hij plaats voor Mr. Bell van Tennessee. (De lezer merke op dat het allen Senatoren uit slavenstaten zijn, van welke hier gesproken wordt.)

Mr. Bell begon met Mr. Toombs hevig te gispen voor zijne Uniescheurmakerij, die, zeide hij, de sleutel tot zijnen ganschen Lecompton handel was, waarvan de ware beweegreden de zucht was om de Unie te ontbinden. Daarop ging hij voort met de geschiedenis der bedriegerijen in Kansas over te zien, met Mr. Toombs van onwetendheid en onachtzaamheid te overtuigen, en met te bewijzen dat de Lecompton Constitutie knevelarij en bedrog is.

Zijne redevoering, die hij des avonds hervatte, duurde in het geheel vier uren, en werd tot het einde toe met onverzwakte belangstelling aangehoord. Het passeren van de Lecompton Constitutie, zeide hij, zou de Kansas kwestie meer dan ooit in de war helpen, terwijl zij gemakkelijk kon worden bijgelegd door openlijk en eerlijk te handelen, door dezelve eerlijk aan het volk aldaar te onderwerpen.

GEMENGDE BERIGTEN.

De WelEerw. L. M. S. SMITH te Mill Point, Mich., die sedert vele jaren het ambt van postmeester bekleedde, is afgezet, omdat hij tegen de slavernij was en aan de Onafhankelijkheids Verklaring geloofde.

— Mr. Henry T. Hieck. te Pittsfield, liet zijnen welput schoon maken, omdat het water zoo leelijk smaakte, en men haalde er vier honderd twee en tachtig doode kikvorschen uit.

— Monroe Stewart, te Pittsburgh, medepligtige aan het vermoorden van Wilson, werd door den Gouverneur begenadigd, doch niet door de pokken, want hij stierf aan die ziekte, eer hij werd losgelaten.

— Een der leden van den Senaat van Louisiana heet *Saint Paul*, en het is juist deze heilige Paulus, die zich zoo beijvert, om de Wetgeving van den Staat te bewegen, die onheilige instelling, den afrikaanschen slavenhandel, op nieuw in te voeren.

— Men zegt, dat er dit jaar, voor den eersten keer, dien men vindt opgeteekend, in Egypte sneeuw is gevallen.

— De vlottende schuld der stad Washington is $1,001,220.

— A. HERRINGTON is afgezet als U. S. District Attorney van Illinois, omdat hij tegen de Lecompton Constitutie is.

— J. W. GRAY, redacteur van de *Plaindealer*, is door den President als postmeester van Cleveland afgezet, niet omdat hij tegen de Lecompton Constitutie was, maar omdat hij voor die bedriegerij niet ijverig genoeg werkte.

— De policie te Londen heeft een nieuw instrument om in te breken ontdekt. Het snijdt door ijzer, dat 1½ duim dik is, in een uur tijds, een gat van zes duim over het kruis, zonder het minste gerucht of geluid te maken, of zonder ongeschikt te worden, om hetzelfde terstond weder te doen.

— In Iowa is eene wet voorgesteld, die straffen voor godslastering en vloeken bepaalt. De eerste zal met eene geldboete van $100 of zes maanden gevangenisstraf, het laatste met eene boete van $1 voor elken vloek geboet worden. Als die wet in werking komt, dan zal het er slecht voor de Yankees uitzien, daar zij naauwelijks tien woorden kunnen spreken, zonder *God dam* of *By God.*

— In het *State Journal* lezen wij, dat kapitein Liebhaber heeft aangeboden, eene compagnie vrijwilligers tegen Utah op de been te brengen. Bommen en granaten! Als dat plan verwezenlijkt wordt, dan is het met de Mormonen gedaan.—*M. Atlas.*

— Te Baltimore verloor voor eenige dagen een rijke koopman $6000. Een jongman, William Eilau genaamd, vond het geld en stelde het den eigenaar weder ter hand, die den eerlijken vinder met een geschenk van $500 beloonde.

— Senator Pugh van Ohio, maakte den 16 dezer in den Senaat bekend, dat hij, schoon niet met zijne gezindheid strookende, tegen de Lecompton Constitutie zou stemmen, om aan de instructien der Wetgeving van Ohio te voldoen, en deed het ook.

— De Lecompton Constitutie is den Senaat gepasseerd met eene meerderheid van 8 stemmen.

— Jas. B. Finlay, een Canadier, en zijne zoogenaamde vrouw, zijn den 24 dezer te Washington gearresteerd en naar New York teruggebragt, van waar zij een negermeisje hadden weggelokt, dat zij in de eerst genoemde plaats poogden te verkoopen.

— Het verhoor van McHenry, alias Townsend, den beruchten straatroover, is den 25 Maart te Merittville, in West Canada, begonnen.

— Den 25 dezer is te Rochester eene weduwe, Mary Cotter genaamd, terwijl zij de Central Railroad brug in die stad overging, door eene locomotief overreden, en vermorseld. Zij laat drie kinderen na.

Ingezonden Stukken.

HANDEL, LANDBOUW & NIJVERHEID.

AMERIKA — EUROPA.

DOOR MEVROUW DE WED. W. STORM.

(*Vervolg.*)

De handel van eene der aanzienlijkste graanplaatsen der geheele wereld, die van de stad Chicago, is in het laatste jaar, door de crisis, een weinig verminderd. In 1856 toch voerde zij aan tarwe, mais, gerst, haver, rogge en meel 24,674,827 bushels in, en daarentegen in 1857 slechts 21,856,206. In 1856 voerde zij 21,583,221 bushels van dezelfde granen uit, tegen 18,032,678 in 1857. Onder meerdere belangrijke handelswaren erlangde Chicago door toevoer der meren kanalen of spoorwegen ruim 459¼ millioen voeten gezaagd hout, bij de 132 millioen dakspanen (Shingles) ruim 80 millioen voeten latten, ruim 3 millioen ijzeren staven, bijna 5½ millioen ponden huiden, ruim 1½ millioen ponden boter, behalve 8½ millioen ponden geslagte, en nog daarenboven bijna 209 duizend stuks levende varkens, 48 duizend koeijen, enz. enz. Behalve de dakspanen, die gedurende 1857 ten bedrage van 955 millioen voeten werden uitgevoerd, was anders die uitvoer ver beneden den invoer, wat al de overige bovengenoemde handelsartikelen die sterk door de crisis geleden hebben, en op het oogenblik nog alles behalve dien gevoeligen stoot zijn te boven gekomen.

De Predikant van de Nederlandsche hervormde kerk (Dutch Reformed Church) de WelEw. Heer *Ferris* te Chicago, Ills., had, als een waardig belangstellend vriend in de eer des koningrijks, voor welks amerikaansche nakomelingen hij nog elken Zondag in de presbijterische kerk als leeraar optreedt, vele pogingen aangewend, om het eerste schip, dat regtstreeks van Europa in Chicago's haven zou binnenloopen, van nederlandsche reeders, onder nederlandsche vlag te zien aankomen, maar al de pogingen des ijverigen mans leden helaas! schipbreuk, terwijl aan twee engelsche schepen, die achtereenvolgend met een donderend salvo van 100 kanonschoten werden begroet, eene eer te beurt viel, welke de Nederlanden hadden kunnen behalen. Natuurlijk dat Chicago hetwelk in 1835 slechts 3,265 inwoners binnen zijne muren telde, hetwelk destijds als eene nietsbeteekenende town aan het zuideinde van het meer Michigan gelegen, bijna al zijne benoodigdheden van New York en Ohio ontving, binnen 22 jaren tot eene der aanzienlijkste graan uitvoerende steden van de geheele wereld verheven, waar dagelijks meer dan honderd spoortreinen afgaan of aankomen, en wier houthandel tot bijna 460 millioen voeten vermeerderd, en binnen een jaar omgezet, dien van alle andere steden der aarde overtreft, welks voor weinige jaren nog onbekende manufacturen tegenwoordig op eene hoogere waarde dan 16 millioen dollars berekend worden, welks voor een half dozijn jaren nog zoo eenvoudige woningen, aan hetzelve den bijnaam van de stad met de houten hutten deed geven, die thans in de prachtigste magazijnen, met marmeren of ijzeren gevels, elegante woonhuizen, publieke gebouwen, gelijk europesche vorstelijke paleizen allerkostbaarst opgetrokken, veranderd werden, waar meer dan honderd en twintig duizend inwoners het kleine drie duizendtal van voor 22 jaren vervangen — natuurlijk, dat zulk eene stad van reuzenenergie, reuzenvoorspoed en reuzenontwikkeling, ook door knallende kanonschoten hare vreugde wilde betoonen, toen de eerste koopvaardijschepen van Europa, zonder vooraf in eene andere amerikaansche haven te lossen, regtstreeks uit zee naar Chicago stevenden; en het is daarom dan ook niet meer dan natuurlijk, dat in de jaarboeken harer geschiedenis aan de engelsche natie de eer te beurt valt van, met vermelding harer onvermoeide ondernemingszucht, tevens die belangrijke gebeurtenis te vinden opgeteekend.

Men berekent den binnenlandschen handel van Noord Amerika als van twintig tot een staande in vergelijking met den buitenlandschen. Door de allergunstigste ligging van New York, deszelfs kanalen en spoorwegen, erlangde zij een groot aandeel van den buitenlandschen handel, derwijl het het beste punt was, om er tevens den binnenlandschen mede te vereenigen. Het is niet waarschijnlijk, dat het altijd, ja, zelfs, dat het langer dan eene halve eeuw die beste plaats voor den binnenlandschen handel zal blijven. Als de buitenlandsche jaarlijks eene verminderde evenredigheid tot den binnenlandschen oplevert, dan kan het moeijelijk betwijfeld worden, dat, nog voor het einde eener eeuw, het middelpunt van den verschillenden noordamerikaanschen handel, naar een der havens van de noordelijke meren, zal verplaatst worden.

Berekend naar de tegenwoordige toenemende bevolking der Ver. Staten en Canada, kan men, vijftig jaren na het tegenwoordige, het getal van derzelver inwoners op meer dan 120 millioen zielen begrooten.

De handel en de inwoners der stad Londen werden in den loop dezer eeuw verdrievoudigd. Deszelfs bevolking nam gedurende dien tijd 1½ millioen zielen toe. Deze vermeerdering staat gelijk met het tegenwoordige getal van New York's en Philadelphia's inwoners te zamen, terwijl het mogelijk is, dat New-York in den tijd van 50 jaren zoo bevolkt als Londen zal wezen. Naar eene ruime, maar niet onwaarschijnlijke, berekening van het tijdperk der verdubbeling dezer groote steden, zoude Londen in 30 jaren en New York in 15 verdubbeld worden. Volgens deze berekening kan, na verloop van 30 jaren, Londen 4,700,000 en New York 3,400,000 zielen tellen.— Na de derde verdubbeling van New York, dat is in 45 jaren, zoude het talrijker dan Londen zijn, en bij na 9 millioen inwoners bevatten. Dit is evenwel moeijelijk aan te nemen, hoewel het de mogelijkheid bewijst, dat New York in een 50tal jaren Londen zal overtreffen. Eene dergelijke vergelijking van New York met Chicago geeft eene gelijke uitkomst ten voordeele der laatste stad. De opgaven der census bewijzen de verdubbeling van New York, gemiddeld in 15 jaren, terwijl die van Chicago binnen 4 jaren plaats had. Indien zij op dezelfde wijze blijft toenemen, is het meer dan waarschijnlijk, dat deze aanzienlijke westersche stad, binnen 50 jaren, grooter dan New York zal zijn. Bij de schatting voor het jaar 1857 werden de vaste eigendommen van Chicago op ruim 29 millioen dollars, de personele op 7½ millioen, de toeneming der bezittingen gedurende een jaar op ruim 4½ mill., de taxen (belastingen) op 425,000 doll. en de bevolking op 120,000 zielen opgegeven. De stad, welke naauwelijks 23 jaren geleden met een nederlandsch dorp in bevolking gelijk stond, en destijds nog vrij wat minder goede woonhuizen bevatte, is reeds binnen een vierde eener eeuw al de aanzienlijke steden Nederlands, met uitzondering der hoofdstad, voorbij gestreefd, en zal ook deze weldra overtreffen.*

Onder de belangrijke noordwestelijke steden, die met reuzenschreden vooruitgingen, verdient ook de stad Buffalo, in den staat New York, niet vergeten te worden. Zij werd in 1801 door de Hollandsche Landcompagnie gegrondvest, doch in December 1813 door de Engelschen en Indianen verbrand. Deze bevat ook thans meer dan 100,000 inwoners, bijna 22½ millioen dollars aan vaste goederen en ruim 8 mill. aan roerende, terwijl voor 1801 slechts een den Indianen bekend woud op dezelfde plaats werd gevonden, waar thans eene der aanzienlijkste amerikaansche steden prijkt. Zulke cijfers en daadzaken kan het langzame Europa niet begrijpen. De groote handelsstad Buffalo voerde gedurende 1857 van Canada voor eene waarde van bijna 1½ millioen dollars aan goederen en producten in, terwijl zij ruim de helft van dat cijfer naar hetzelve uitvoerde. Onder de voornaamste artikelen, die van Canada in het Buffalo Creek district werden ingevoerd, was ruim 24½ millioen voet gezaagd hout, bijna 800 duizend bushel graan, meel, enz., terwijl de belangrijkste uitvoer der [illegible] de planta naar Canada bestond in ruim 260 duizend dollars waarde aan spek, ruim 85½ duizend dollars aan tabak enz. De uitvoeren van Buffalo op het Erie kanaal bedroegen eene waarde van bij de 17 millioen dollars, ruim 371½ duizend tonnen vracht uitmakende, waaronder bijna voor 49 duizend doll. landbouwproducten, bijna voor 3 mill. doll. manufacturen, en ruim voor 43 mill. koopwaren. Buffalo klaarde in 1857 bijna 44 millioen voeten planken en ladden uit, met bijna 166 mill. ijzeren staven. Als de Buffalo en Lake Huron spoorweg dit jaar van Goderich tot Buffalo doorloopt, zal daardoor een nog veel aanzienlijker handel in landbouw voortbrengselen plaats grijpen, en het den wedstrijd met Chicago misschien nog doen winnen, terwijl het ook thans, behalve de opgegeven [illegible]

*) Ten bewijze van den [illegible] der stad diene, dat er op een dag [illegible] bushel graan [illegible] aangebragt.

... en uitvoering op het Erie kanaal, nog veel op verschillende spoorwegen vervoert.

Men heeft ook in Amerika de thee cultuur, die een voornaam handelsartikel van hetzelve uitmaakt, beproefd. Hoewel deselve uitmuntend slaagde, kostte toch het afplukken, oprollen en droogen der bladeren, ten gevolge der hooge daggelden, minstens ½ dollar per pond, terwijl in China, waar men arbeiders voor eenen dollar in de maand bekomt, die onkosten vrij wat goedkooper uitkomen. Men berekent het jaarlijksche theeverbruik in de Unie op 13 mill. ponden, en dat in Europa op 22½ millioen. De Ver. Staten consumeren dus alleen bijna half zooveel als geheel Europa te zamen. Als an 28 millioen inwoners half zoo veel verbruikt als eene europesche bevolking van ruim 160 mill. zielen, dan zou men daaruit wel moeten opmaken, dat men in Amerika buitengewoon sterke, of in Europa buitengewoon slappe, of in enkele landen aldaar volstrekt niets van dat chinesche product consumeert. In Italie ten minste wilde men aan schrijfster dezes deselve in eene apotheek als geneesmiddel toedienen, daar nimmer een Italiaan thee zoude gebruiken, dan om sterk uit te wasemen, in denzelfden smaak als de Franschman, in wiens rijk men ze ook meestal bij de apothekers vindt, hoewel zoo, door de Engelschen, die er groote liefhebbers van zijn, het jaarlijksch verbruik 550 pond vermeerderd werd. De hollandsche uitgezonderd, wordt meestal bij de amerikaansche en duitsche familien in de Ver. Staten zeer slappe thee gedronken, het geen, met betrekking tot het aanzienlijk verbruik, de bewering der Yankees wel eenigzins staaft: "dat de Chinezen de slechtste thee voor hen bewaren."

(Wordt vervolgd.)

Een woord aangaande de zamenspraak over eene roeirriem-fabriek. — Het gevoelen van den ouden klokkendooper heeft den schrijver dier zamenspraak zoodanig verward, dat de man nu de gevolgtrekking schijnt te maken, dat de Dordtschen doode bondelingen doopen. Hij spreekt ook in het poetische gedeelte van zegels te gebruiken bij het inzouten van visch (? ?). De onbewezene beschuldigingen zoo tegen den grooten reformateur, als tegen die andere heeren, doen niets af, omdat er grondige bewijzen voor handen zijn, dat historie schrijvers, met name Brand en Wagenaar, groote onwaarheden hebben gemeld, ofschoon er in dat opzigt geene gebreken ontkend worden.

De persoonlijke Opmerker.

CORRESPONDENTIE.

, pardon me this brag,
His insolence draws folly from my lips.—Shakespeare.

Een onzer landgenooten, vroeger lichttorenwachter en thans vrederegter, heeft voor het agentschap en voor "de Nieuwsbode" bedankt, dewijl dat blad de zwart republikeinsche vlag heeft opgeheschen, daarbij ons vriendelijk en beleefdelijk mededeelende, dat Zijn Ed. het zich tot eene schande zou achten, een blad van die kleur te helpen *verbreiden*. Wij wilden wel eens weten, of die heer het zich ook tot eene schande rekent mensch en christen te zijn. Doch van schande gesproken, wij kunnen niet pogchen op den naam van burger te zijn van een land, waar men handel in menschen drijft, en terwijl Nederland zijne slaven en Rusland zijne lijfeigenen in vrijheid stelt, dien onmenschelijken en onchristelijken handel op alle wijzen tracht te *verbreiden*, ja, zelfs nieuwe slavenketenen smeedt en pogingen aanwendt, om den Afrikaanschen slavenhandel te vernieuwen.

MARKTPRIJZEN.

Sheboygan, Wis., den 29sten Maart 1858.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0.60 @ 0,75
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	– 0,55 @ 0,70
Rogge,	„ „	– 0,45 @ 0,50
Gerst	„ „	– 0,40 @ 0.45
Haver	„ „	– 0,22 @ 0,25
Ind. Koren,	„ „	– 0,40 @ 0,45
„ in Aren,	„ „	– 0,20 @ 0,22
Witte Boonen,	„ „	– 0,56 @ 0,75
Erwten,	„ „	– 0,40 @ 0,45
Aardappelen,	„ „	– 0,25 @ 0.28
Gras Zaad,	„ „	– 1,00 @ 1,25
Droogo Appels	„ „	– 2,50 @ —
Groene Appels,	℔ barrel	– 4,00 @ 4.25
Spek [mess]	„ „	– 0,00 @ 0.00
Zout,	„ „	– 3,00 @ 3.25
Wit Visch,	„ „	– 4,00 @ 6,50
Meel extra fijn v. blanke Winter Tarwe,	„ „	– 3,50 @ 4,00
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	– 3,25 @ 3,75
„ super fijn,	„ „	– 2.50 @ 3.00
Roggemeel,	„ „	– 3 00 @ 0,00
Boekweitmeel,	„ 100lbs.	– 1,25 @ 1,50
Ind. Korenmeel,	„ „	– 1.00 @ 1,25
Vleesch	„ „	– 3,00 @ 5.50
Spek	„ „	– 6.50 @ 7.00
Boter	in tonnetjes	–12,00 @15.00
„ versch	℔ lbs.	– 0,14 @ 0,16
Huiden drooge	„ „	– 0,06 @ 0.08
„ natte	„ „	– 0,02 @ 0,04
Geslagte Varkens,	„ „	– 0,05 @ 0,06
Hammen,	„ „	– 0,08 @ 0,09
Eijeren	per dozijn	– 0.08 @ 0 09
Timmerhout	„ M	– 7,50 @12.00
Shingles	„ „	– 1,25 @ 3.00
Hooi	„ ton	– 7,00 @ 8.00
Hout,	„ cord	– 1,50 @ 2 00

Advertentien.

Sheboygan, 16 Maart 1858.

LANDGENOOTEN!

Daar ik voornemens ben met mijn' zwager, J. Quintus, eene reis te doen naar het oude Vaderland, en mij alvorens van mijne affaire wensch te ontdoen, neem ik bij deze de vrijheid mijne landgenooten te vragen of zij in hunne woonplaatsen niet iemand kunnen opsporen, die genegen zoude zijn, mijne affaire over te nemen, en hun vriendelijk te verzoeken, mij daartoe de behulpzame hand te bieden.

Het is eene zeer goede horlogie makers en juweliers affaire, en mag met regt de best beklante heeten in de stad. Konde ik aan iemand alles verkoopen, dan wilde ik mij gaarne verbinden, om hier nooit weder zulk eene affaire aan te vangen; en mij overtuigd gevoelende, dat iemand, die zijne zaak behartigt, gelukkig zou slagen, durf ik dezelve gerust een ieder aan te bevelen, te meer nog daar Sheboygan nog jong is, geen groot kapitaal vereischt en men met de plaats opwast.

Het vereischte kapitaal is omtrent $2.000, alles volgens inkoopsprijs. De voorwaarden wil ik zoo gemakkelijk mogelijk stellen.

P. SOUFFROUW.

CANDIDAAT VOOR
STADS TREASURER

Aan de Stemgeregtigden der Stad Sheboygan:

De ondergeteekende stelt bij dezen zich zelven eerbiedigelijk voor, als candidaat voor het ambt van stads treasurier, in de aanstaande kiezing van stedelijke beambten.

FRANZ GEELE.

Sheboygan, 22 Maart, 1858.

Publieke Verkooping

Ten huize van Gerrit Jan Arentsen, te Gibbsville, op den 15 April e.k., aanvangende des morgens ten 10 ure, van een juk werkossen, drie koetjes en eenig jong vee, benevens een wagen, en wat er verder te voorschijn zal worden gebragt. De tijd der betaling zal in de conditien worden bekend gemaakt.

ZEGT HET VOORT!

TAX LIJST VAN SHEBOYGAN COUNTY.

Bij dezen wordt aan de ingezetenen bekend gegeven, dat ik op den tweeden Dingsdag van April e.k. zal aanvangen met in mijn kantoor in de stad Sheboygan, staat Wisconsin, in het openbaar bij opbod te verkoopen, zoo veel van de volgende opgegevene stukken lands en lotten als noodzakelijk zal zijn om de taxen, kosten en interesten te betalen, die daarop op dien dag voor het jaar 1857 verschuldigd zijn. De verkooping zal plaats hebben van des morgens ten negen ure af tot des namiddags ten 4 ure van dien dag, en elken volgenden dag, tot dat alles zal verkocht zijn. Afgegeven in het kantoor des schatmeesters, stad Sheboygan, 8 Maart, 1858.

JOHN GEE, Co. Schatmeester.

☞ Wij hebben het voldoende geacht, slechts een uittreksel van gezegde lijst in ons blad op te nemen, en wel van de taxen der towns Holland, Lima, Wilson en Sheboygan Falls.

TOWN OF HOLLAND, T. 13, R. 22.

Description	Section	Description	Section
w hf nw qr	4	w hf sw qr	10
e hf se qr sw qr	5	sw qr ne qr	do
e 7-10 e hf sw qr	6	n hf nw qr	11
sw qr sw qr	7	sw qr nw qr	do
w hf e hf nw qr	8	6a. in se p. sw qr	
e hf ne qr	do	nw qr	14
nw qr se qr	do	30a. in se p. sw qr	
w hf sw qr	9	sw qr	do
s hf se qr	do	e hf se qr	15
n hf se qr	do	nw qr se qr	16
s hf ne qr	do	s hf sw qr	do
se qr nw qr	do	s hf sw qr	33
ne qr	17	w hf ne qr	34
se qr sw qr	do	w hf se qr	do
n hf se qr	18	nw qr	do
e hf sw qr	do	s hf s nf ne qr	36
w hf ne qr	do	Town 13 Range 23	
e hf ne qr	19	e hf nw qr	4
ne qr ne qr	do	Lots 1 2 3 4	do
e hf sw qr	do	Lots 3 4	8
ne ¼	20	Lot 1	9
se ¼	do	nw qr sw qr	17
nw ¼ sw ¼	do	Lots 1 2 3 4	do
e hf sw qr	do	e hf sw qr & nw qr	
sw qr	21	sw qr	19
nw qr	do	Lots 3	do
e hf nw qr	22	Lot 1	20
e hf ne qr	do	ne qr nw qr	30
se qr sw qr	do	w hf nw qr	do
10a. s side s hf n hf		Lots 1 2 3	do
ne qr	23	n part Lot 4	do
e hf w hf se qr	24	Lots 1 2	31
e hf se qr	25	Village of Amsterdam	
nw qr	28	Lots.	Blocks
sw qr	do	5 6 11 12 13	1
se qr	do	1 3 5 7 11 12	2
nw qr sw qr	29	5	3
s hf ne qr sw qr	do	1 2 3	5
s hf sw qr sw qr	do	3 5 9	6
nw qr nw qr	do	7 8 9 10 11 12 13	7
w hf w hf se qr	do	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11	
se qr sw qr	do	12	8
n hf ne qr sw qr	do	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
ne qr	do	11 12	10
e hf se qr	32	1 2 3 4 5 6 10 11	11

TOWN OF LIMA, Town 14, Range 22.

Description	Section	Description	Section
und. hf nw qr	1	se qr se qr	19
sw qr se qr	2	sw qr	do
ne qr ne qr	do	ne qr se qr	do
e hf se qr	5	e hf w hf se qr	20
sw qr nw qr	do	nw qr sw qr	26
nw qr nw qr	6	16½ a. in nw qr	do
20 a. on e s. e hf nw qr	6	nw qr ne qr	27
nw qr ne qr	7	33 a. w s. w hf sw qr	30
ne qr ne qr	13	sw qr nw qr	do
35 a. in n hf ne qr	do	n hf e hf ne qr	31
e hf se qr	15	sw qr se qr	do
ne qr ne qr	16	se qr sw qr	do
nw qr sw qr	17	se qr sw qr	32
n hf sw qr	18	ne qr nw qr	33
sw qr sw qr	do	sw qr nw qr	do
e hf ne qr	do	VILLAGE OF HINGHAM.	
e hf nw qr	19	Lot.	Block.
w hf nw qr	do	1	1

TOWN OF WILSON, Town 14, Range 23.

Description	Section	Description	Section
lot 1 2	2	e hf sw qr	11
s hf lot 4	do	ne qr nw qr	do
ne qr nw qr	do	lots 1 2	14
nw qr nw qr	do	n hf lot 4 & of sw	
s hf ne qr	do	qr sw qr	do
sw qr	do	s hf lot 4 & of sw qr	
s hf ne qr	3	sw qr	do
nw qr sw qr	do	nw qr	do
n hf n hf ne qr	do	n hf s hf sw qr	15
w hf n hf ne qr	do	s hf se qr	do
w 100a of n 160 n hf	4	lot 9	16
n 50 a. of w 100 of		s 57⅓ a. ne qr	19
s 180 of n hf	do	nw qr	20
n hf lot 1	5	ne qr	21
e 40 of e 80 a. lot 2	do	se qr	do
115 a. in w p't lot 2	do	ne qr ne qr	22
lot 3	do	se qr ne qr	do
w hf ne qr	6	w hf ne qr	do
n hf nw qr	do	nw qr	do
s hf nw qr	do	sw qr	do
n hf sw qr	do	nw qr se qr	do
lot 7	9	lot 2	27
e hf n hf sw qr	10	nw qr	do
se qr	do	ne qr nw qr	28
lot 1	11	s hf nw qr	29
lot 2	do	se qr ne qr	30
w hf nw qr	do	e hf ne qr	33
se qr nw qr	do	40 a. in n p't lot 2	do
w hf sw qr	do	10 a. in s p't lot 2	do

TOWN of SHEBOYGAN FALLS, T.15, R. 22.

Description	Section	Description	Section
30 a. in sw qr nw qr	2	w hf ne qr	do
nw qr se qr	4	w hf se qr	do
sw qr se qr	do	nw qr and mill	do
nw qr nw qr	do	ne qr sw qr	do
w hf se qr se qr	do	w hf e hf sw qr	23
s hf s hf sw qr	do	s hf se qr	24
w hf sw qr se qr	5	n hf sw qr	do
69 a. in sw qr	6	e 1-16 of se qr n P R	25
3 a. in nw qr sw qr	do	nw qr sw qr sw qr	do
ne qr nw qr	do	½ a. s of P. R. e of	
w qr nw qr	do	W. Lyman's ½ a.	25
w hf w hf nw qr	do	nw qr se qr	26
½ a. in ne cor. nw qr	6	7 a. in se qr se qr	do
nw qr nw qr	7	18 a. in w hf sw qr	do
ne qr nw qr	do	ne qr se qr	do
sw qr nw qr	do	1½ a. in se qr w of	
sw qr se qr	do	Goodell's	do
e 60 a. e hf se qr	8	n hf n hf ne qr	do
w hf ne qr	do	s hf s hf ne qr	do
nw qr	do	n hf s hf ne qr	do
e hf se qr	9	63 a. in w hf sw qr	do
ne qr	do	4 a. in hf se qr sw qr	do
ne qr sw qr	do	4 a. e hf se qr sw qr	do
s hf nw qr	do	4 a. e hf se qr sw qr	do
ne qr nw qr	do	w hf nw qr	27
n hf nw qr nw qr	do	e hf sw qr	do
e hf w hf nw qr	10	se qr sw qr	28
40a. in w hf s hf sw qr	10	50 a. in e ½ ne ¼	
40 rods of e hf sw qr		and in sw qr	do
& 53½ rods of n		55a. in e hf ne qr	do
hf sw qr	do	7 a. in e hf ne qr sw qr	29
e hf w hf se qr	12	w hf nw qr	do
w hf w hf se qr	do	w hf sw qr	do
e hf se qr	14	s ⅓ ne qr	31
nw qr sw qr	do	middle ⅓ ne qr	do
nw qr sw qr	15	s hf ne qr nw qr	do
6 a. in sw qr se qr	16	s ⅔ se qr nw qr	do
se qr nw qr	do	n ⅓ se qr nw qr	do
ne qr nw qr	do	5 a. in se cor. sw qr	do
se qr sw qr	do	50 a. in e p't sw qr	do
sw qr nw qr	do	ne qr se qr	32
10 a. in nw qr ne qr	17	w hf sw qr	do
30 " nw qr ne qr	do	ne qr ne qr se qr	35
1 " nw qr se qr	do	10 a. in n w part	
7 " nw qr se qr	18	ne qr se qr	35
sw qr se qr	do	27¼ a. of se qr se qr	do
e qr	do	n 1-6 e hf sw qr	do
e hf nw qr	do	s qr w hf se	do
w hf nw qr	do	½ of sw qr sw qr	do
nw qr	19	½ a. in ne se qr	do
e hf se qr ne qr	20	sw qr	36
e hf ne qr ne qr	do	5 a. in se qr se qr	do
20 a. in w pt se qr		14 a. in se qr se qr	do
ne qr	21	14 a. in se qr	do

VILLAGE OF SHEBOYGAN FALLS.

Lot	Block	Lot	Block
9 and w ½ 10	1	6	12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12	2	5 7 8	16
1 2 3 4 5 6 9 10 11 12	4	1 2 3 10	17
3 4	5	e hf 1 & 2	18
8	6	sw 1-6 12	do
4	7	3 4 & sw 10 & 12	do
e hf 5 and 6	8	6 7	do
e one-third 7	do	1 & 12 & s hf 2 & 13	20
s one-third 8	do	3 & 12 & s hf 2 and 13	do
2 4 5 6	10	8 9 10 11	do
Lot	Block	s ½ 11	
all	21	s½ 9 10 11 and all of 12	
1	22	9 a. in 14	
5	23	45ft front of 14	
s one-third 1	24	all of 15	
middle ⅓ of w½ 3	do	part in 19	
w hf 5	do	80 ft s side of 12 & 13	
4 5	26	a. in out lots 20 & 22	
1 2 3 4 5 6	29	e two-thirds out-lot 21	
5 6 7 8	38	10a in out lot twenty-8	
5 6	40	1 2 3 5 6 in out lot 21	
4 5 6	41	qr acre in out lot 26	
one, twelve,	42	3 5 6 in out lot 30	
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10		middle qr do	31
11 12	43	2 5 do	32
1 2 3 & 26 ft of 4	44	*Lyman's Addition.*	
s hf 1 and two	45	Lots	Block
e hf 1 and two	do	1 2 3 4 8 9 10 11 12 13	
4 9	49	14 19 20 21	1
11 twelve	51	1 2 3 4 8 9 10 11 12	2
1 2 3 4 5 6	52	1 2 3 & w 1-3 17	3
10 11 12	53	4 5 6 7 8 9 10 11 12 13	
1 3 6 7 8 9 10 13	54	14 16 and e½ 17	do
OUT LOTS,		15	do
ne 66 ft two		3 4	4
middle [illegible] two		1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11	
mid. [illegible]	3	12 13	6
w 50 ft 5		1 2 3 4 5 6 8 9	7
all of 6 & ½ of 7		all	
s 30 ft of 7		11 a. s of	
n hf 8		all	9

Kennisgeving!!

Tot het private leven terug gekeerd zijnde, zal ik mij voorloopig onledig houden met het waarnemen van alle Zaken verbonden aan het **Notarisschap**, en deselve met de meeste getrouwheid uitvoeren.

Diegenen, die iets van mij te **vorderen** hebben, gelieven daarvan opgave te doen, en betaling te komen ontvangen, terwijl ik elk en een iegelijk op het dringendste verzoek zijn **verschuldigde** aan mij te voldoen [zoo van **inteekeningsgelden** die voor den 1 Februarij zijn ingegaan, als anderzins] voor den 1 April e.k., daar zij na dien tijd kosten zullen krijgen; wenschende eerst al mijne zaken te regelen, om bij leven en welzijn in Mei aanstaande voor eenige maanden naar Nederland te vertrekken.

JACOB QUINTUS.

Sheboygan, 1 Maart 1858.

NAAR NEDERLAND!

De ondergeteekende neemt de vrijheid, zijnen landgenooten langs dezen weg zijne diensten aan te bieden, ter verrigting van zaken in eenig gedeelte van Nederland, naar hetwelk hij bij leven en welzijn den 15 Mei van New York zal vertrekken, om in September dezes jaars terug te keeren.

Ik belast mij met het **uitbetalen of ontvangen** van gereed liggende **gelden**, en bezorg elke andere **commissie** welke men mij wil opdragen, **stipt en eerlijk**, voor eene billijke belooning en vergoeding van uitgaven.

J. QUINTUS,
Notaris en Zaakwaarnemer.

Sheboygan, 22 Maart 1858.

GEEFT ACHT!

Farmers, bouwt rood mostaard zaad: gij kunt het voor eenen goeden prijs verkoopen aan W. K. MULDER, mostaard fabrikant in town 14.

Allerhande soorten van "Blanks" te koop in de *Nieuwsbode* drukkerij.

Komt en rekent af!

Aldegenen, die mij iets verschuldigd zijn, worden hiermede vriendelijk en dringend uitgenoodigd, om hetzelve voor den 1 Maart e. k., op de eene of andere wijze te komen voldoen, of er noten voor te geven met interest—

waardoor onkosten vermeden zullen worden.

Ik wenschte eene verandering in mijne zaken te maken, die eene geheele opmaking mijner boeken vordert. Zij derhalve, tegen welke ik vervallen noten heb, zullen mij zeer verpligten, door betaling van slechts een gedeelte derzelven, daar ik eenige noodzakelijke schulden heb te voldoen.

L. H. van Spanckeren.

LET WEL!!

Zij, die ik na den 1sten Maart e.k., genoodzaakt zal zijn op kosten te jagen, kunnen dit aan eigen schuld toeschrijven, daar ik genegen ben dengenen, van welke ik vertrouwen kan dat zij wel willen, doch niet kunnen, behoorlijk uitstel van betaling te geven. Ik neem in betaling voor verschuldigde gelden, alsmede voor winkelgoederen aan: goede *tarwe*, *haver*, *flour en corn*, waarvoor de hoogste marktprijs zal gerekend worden. L. H. VAN SPANCKEREN.

Pella, Iowa, 23 Jan. 1858. 2m1.

---

het halsgeregt zien sterven!" zeide Laney nog altijd zachtjes en in dringende haast.

"Aan het halsgeregt!" beefde uit des meisjes lippen voort. "Kom! kom! Ik zal u den naasten weg wijzen."

En voort wilde zij; doch nu was het Laney's beurt, om haar te raden, het huis te sluiten en iets om te doen.

"Gij hebt gelijk," zeide Dinah; "wacht hier op mij: ik zal de huisdeur sluiten en kom dan door den tuin bij u."

Weinige minuten daarna zag men twee vrouwengedaanten in de duisternis van den avond over de weide, in eene tegenovergestelde rigting van de stad, ijlen, en in het donkere bosch verdwijnen. Dinah had juist gesproken; zij wisten den kortsten weg te vinden, en weldra waren zij op die plek, waar heden ten dage de Fulton straat den Broadway snijdt. Hier sloegen zij links om en vervolgden hun smal pad, dat tusschen doornstruiken, in de stikdonkerheid van een eikenbosch, heen kronkelde. Zij kwamen op een open veld, doch slechts van kleinen omgang, uit. Hier stonden eenige lage houten huizen. Een derzelven droeg eenen kleinen toren, uit welken zich thans juist het gelui eener kleine klok liet hooren, en uit het binnenste van dit zwak verlicht huis drong haar een gemompel van mannen- en vrouwenstemmen in het oor. Zij bevonden zich digt bij de St. Pauls kerk der katholieken. Dinah ging echter om dezelve heen, en begaf zich naar het kleine daaraan belendende gebouw. Laney volgde hare geleidster.

Zij traden de sacristie binnen. Hier bevond zich een oud man met zilvergrijze haren, die een kort wit hemd over zijne gewone kleeding had getrokken. Hij zat op eenen lagen stoel en scheen te sluimeren.

"Waar is Leon?" vraagde Dinah hem.

"In de kerk," was het barsche antwoord.

"Zeg hem, dat ik in zijne kamer op hem wacht;—ik heb hem iets dringends mede te deelen," stotterde het meisje in ware zielsangst.

"Het zal wat dringends zijn, wat gij, kleine wildzang, hem brengt," lachte de man daar en tegen.

"Wilt gij het hem niet zeggen, dat ik hier ben, dan ga ik zelve naar het altaar," riep het meisje, boos wordende.

"Nu, dat zou er fraai uitzien," zeide de man, "en de heethoofd was er toe in staat. Welnu, Dinah, ga maar op zijne kamer; hij zal u daar spoedig vinden."

Dinah zeide nu tot hare gezellin haar te volgen. Een smalle troep voerde van de sacristie naar het bovenste gedeelte van het kleine achtergebouw, en regt uit in een klein laag kamertje. Hier brandde eene lamp. De beide meisjes bevonden zich in de woning van Leon de St. Lubin.

Dinah wierp zich, vermoeid gelijk zij was van de nachtelijke marsch, doch misschien nog meer door de angst voor het leven haars zoogbroeders aangetast, in eenen daar staanden stoel. Doch Laney stond midden in de kamer en keek met verwondering en verbazing rond. Hier dus woonde de kavalier de St. Lubin, dien zij gewoon was in fluweel en zijde, met fijne kanten bezet te zien! Hier, in dit armoedige kamertje, tegen welks eenen muur een grof getimmerd stellaadje stond, dat door middel van kisten en wollen dekens tot een bed was geworden, tegen welks anderen muur zich een altaar verhief, boven hetwelk een slecht afbeeldsel van de jonkvrouw met de zeven zwaarden in den boezem, en voor hetwelk de lamp met de olieviam hing! Hier woonde hij!—Maar zij had geenen langen tijd, om aan hare gedachten den vrijen loop te geven; want terstond ging de deur open en binnen trad in het volle ornaat eens katholieken priesters—Monsieur Leon de St. Lubin.

het fort, moest eene Orangisten bezetting bekomen. Doch te New York moest de zamenswering der tegenomwenteling nog in de kiem verstikt worden, en ten dien einde moest men zich van de hoofdaanvoerders bemagtigen en hen onschadelijk maken.

In de groote zaal van het huis van van Leisler, waren op zekeren avond, behalve de gouverneur en zijn behuwdzoon, nog vijf of zes meer ijverige leden van het veiligheids comité vergaderd, om over de geschikste middelen ter bereiking huns doels te raadplegen. Het leed geen uitstel, hierin waren allen het eens.

Van den ijverig opgepasten bloemtuin achter het huis komende, steeg Laney de drie trappen op; haar weg voerde haar de deur der groote zaal voorbij. Zij wilde zich naar hare kleine kamer in het achterste gedeelte van het huis begeven—de eiken deur stond op eene kier—de stemmen van meerdere hevig sprekende mannen drongen in hare ooren—zij zou er misschien geen acht op hebben geslagen.—Wat was zij sedert eenige dagen veranderd!—In plaats van gelijk vroeger in kinderlijke opgeruimdheid en vrolijke dartelheid, ging zij thans in een ernstig nadenken door het huis; zij verrigtte wel is waar hare huisselijke bezigheden gelijk voorheen, maar niet onder een vrolijk lagchen en zingen en dansen, maar ernstig en slechts als door pligt daartoe gedwongen, en niet zelden liet zich een diepe zucht uit hare volle borst hooren. Er stonden somtijds zelfs tranen in de schoone bruine oogen, die de lange zijden ooghaartjes te vergeefs trachtten te verbergen. Zoo als gezegd is, zij had misschien op de stemmen in de groote zaal geen acht geslagen en was voorbij gegaan zijn, als niet plotseling een naam, die door haren zwager werd uitgesproken, den ijverigen patriot Henry Milbourne, haar in het oor was gedrongen. Zij bleef als vastgeworteld staan. Milbourne sprak met eene krachtige stem en op eenen beslissenden toon. Eene doodelijke bleekheid overtoog de fijne gelaatstrekken van het schoone meisje, hare knieën knikten, zij moest tegen den muur leunen, om niet neder te zijgen; maar haar gehoor was scherp, en er ging geen woord verloren van hetgeen Milbourne verder sprak. Zij mogt hier niet als luisteraarster betrapt worden; met zachte schreden waggelde zij naar hare kamer toe en toen zij deze bereikt had, zonk zij neder. Doch zij rees weder op, en riep al hare bezonnenheid bijeen; zij wist dat zij bedaardheid, moed en vastberadenheid noodig had,—zij was kalm, zij voelde zich moedig; maar tot een besluit kon zij niet komen. Verwarde plannen vlogen haar door het hoofd; maar welk daarvan het beste en uitvoerbaarste was, kon zij niet beslissen. Thans zonk zij midden in de kamer op hare knieën neder, vouwde de handen zamen en hief het engelachtige gelaat naar boven. Zij bad innig, vurig, half zacht, half in afgebrokene uitdrukkingen: "Help gij, o heilige God, mij in dezen nood; zend uwen wijzen raad aan mijne arme, kranke ziel, en vergeef mij zondares;——ik weet, dat ik onregt doe, dat ik met schuld beladene het waag, mij tot u te wenden,—maar ik kan niet anders,—als Gij mij van u stoot, dan zou ik moeten vertwijfelen,—vergeef mij en wend u niet van mij af en zeg mij wat ik doen moet,—ik kan hem toch niet in de handen zijner vijanden laten——!" Als uitgeput zonk haar hoofd op de gevouwene handen neder, en in een zacht gebed bewogen zich hare bleeke lippen.—Daar scheen er plotseling een besluit in haar ziel tot rijpheid te zijn gekomen; zij sprong op en greep haastig naar den mantel [illegible] kapoen, die haar gezigt en hare gestalte verborg. Zij verliet de kamer en [illegible] het aan beide zijden met boomen [illegible]

Mengelwerk.

WAARHEID.

Het volgende is uit de pen van S. H. Hammond, voormalig redacteur van het Albany *State Register.*

Ik was korten tijd geleden, in een onzer boogere geregtshoven, getuige van eene schoone opheldering van de eenvoudigheid en kracht der waarheid. Een meisje van negen jaren was tot getuige ingeroepen tegen eenen gevangene, die wegens een in haars vaders huis gepleegd misdrijf in staat van beschuldiging was gesteld.

"Welnu, Emelia," zeide de advocaat van den gevangene, nadat zij als getuige was voorgesteld, "ik wilde weten of gij weet wat een eed is?"

"Ik begrijp u niet," was het eenvoudige antwoord.

"Zie daar, Edel Achtbare," zeide de advocaat, het hof aansprekende, "is er verder nog iets noodig, om te bewijzen dat ik regt heb mij er tegen te verzetten? Deze getuige moet worden afgewezen. Zij begrijpt niet wat een eed is."

"Wij zullen zien," zeide de regter. "Kom eens hier, meisje lief."

Door den vriendelijken toon van den regter bemoedigd, stapte het kind naar hem toe en zag hem vertrouwelijk, met een bedaard, helder oog, in het gezigt, en op zulk eene ongekunstelde en vrijmoedige wijze, dat het regt uit naar het hart ging.

"Hebt gij ooit eenen eed gedaan?" vraagde de regter.

Het meisje trad achteruit met eenen blik van afgrijzen en het roode bloed hulde haren ganschen hals en haar gezigt in eenen blos, terwijl zij antwoordde. "Neen, mijnheer." Zij dacht dat hij meende of zij ooit gevloekt had.

"Dat meen ik niet," zeide de regter, die hare misvatting bemerkte. "Ik meen of gij ooit vroeger getuige geweest zijt."

Hij gaf haar den geopenden bijbel in de hand. "Kent gij dat boek, mijne dochter?"

Zij zag er naar en antwoordde, "Ja, mijnheer, het is de bijbel."

"Leest gij er ooit in," vraagde hij.

"Ja, mijnheer, eiken avond."

"Kunt gij mij zeggen, wat de bijbel is," vraagde de regter.

"Het is het woord van den grooten God," was het antwoord.

"Welnu, leg dan uwe hand op dezen bijbel en herhaal wat hetgeen ik u zeggen zal," en hij zeide langzaam en plegtig den eed op, die gewoonlijk getuigen wordt afgenomen. "Thans," zeide de regter, "zijt gij als getuige beëedigd; kunt gij mij nu zeggen wat u overkomen zal, als gij de waarheid niet zegt?"

"Dan wordt ik in de Staatsgevangenis gesloten," antwoordde het kind.

"Nog iets anders?" vraagde de regter.

"Dan kom ik nooit in den hemel," antwoordde zij.

"Hoe weet gij dat?" vraagde de regter op nieuw.

Het kind nam den bijbel, en snel het hoofdstuk opzoekende, waarin de tien geboden voorkomen, wees zij op het gebod. "Gij zult geene valsche getuigenis spreken tegen uwen naasten."

"Ik leerde dat reeds," zeide zij, "eer ik lezen kon."

"Heeft iemand met u over uw getuige zijn tegen dezen man gesproken?" vraagde de regter.

"Ja, mijnheer," antwoordde zij. "Mijne moeder hoorde dat zij mij als getuige wilden hebben, en verleden avond riep zij mij in hare kamer en verzocht mij de tien geboden op te zeggen, en toen knielden wij te zamen neder, en zij bad, dat ik mogt begrijpen hoe goddeloos het was valsche getuigenis tegen zijnen naasten te spreken, en dat God mij, een klein kind, mogt helpen, om de waarheid te zeggen, als of het voor Hem was. En toen ik met vader hier kwam, kuste zij mij, en zeide mij aan het negende gebod te denken, en dat God elk woord hoorde, hetwelk ik zeide."

"Gelooft gij dat?" vraagde de regter, terwijl er een traan in zijn oog glinsterde en zijne lippen van aandoening trilden.

"Ja, mijnheer," zeide het kind, met eene stem, die aantoonde, dat hare overtuiging van de waarheid volkomen was.

"God zegene u, mijn kind," zeide de regter, "gij hebt eene goede moeder. Deze getuige is bevoegd," dus vervolgde hij, "en al moest ik om mijn leven in het verhoor komen, en onschuldig aan hetgeen, waarvan ik beschuldigd werd, dan zou ik God om zulke getuigen bidden als deze. Laat haar verhoord worden."

Zij zeide haar verhaal met de eenvondigheid van een kind, zoo als zij ook was, maar er lag eene stiptheid in, die de overtuiging der waarheid in iedere hart stortte. Zij werd in een streng kruisverhoor genomen. De advocaat toetste haar met eindelooze en scherpzinnige vragen, maar zij week in niets van hare eerste verklaring af. De waarheid, zoo als zij door dat kleine kind werd gesproken, was verheven. Onwaarheid en meineed waren hare getuigenis voorgegaan. De gevangene had zich in leugens verschanst, tot dat hij zich ongenaakbaar dacht. De getuigen hadden daadzaken tot zijn voordeel verdraaid, en de snoodheid had eene schijnverdediging voor hem opgerigt; maar voor hare getuigenis werd de onwaarheid als kaf verstrooid. Het kleine kind, voor hetwelk eene moeder om sterkte had gebeden, opdat het de waarheid zou zeggen, als of het voor God was, brak de arglistige vonden der rijpere boosheid aan stuk gelijk het vat eens pottenbakkers. De sterkte, waarom hare moeder bad, was haar gegeven en de eenvoudigheid—zoo vreeselijk voor den gevangene en zijne makkers—met welke zij sprak, was als eene openbaring van God zelven.

Smarten van elken levensdag. — Waarschijnlijk zult gij ons niet gelooven, en toch is het stellig waar, dat zelfs de pligten van den geringsten policiebeambte hem, elken dag zijns levens, met smarten en heldendaden in aanraking brengen, die het hart meer roeren dan iets, dat in al uwe dichtkunst voorkomt. Wij zelve kunnen daarvan getuigen. Gisteren nog, bij voorbeeld, hielden wij ons bezig met een onderzoek naar den dood van eenen man, die zich vergeven had. Daarbij bleek het, dat hij tot den vorigen zomer opziener van de jagt was geweest, doch toen door eene ziekte in het heupgewricht werd aangetast, die hem ongeschikt maakte om te werken. Hij had zijn ongeluk eenigen tijd vrij wel gedragen; doch de sterke man werd dit zieke leven moede, en den vorigen dag, terwijl zijne vrouw de koeijen melkte, had hij bedaard eene gifte strychine ingenomen. Ik heb zelden iets roerenders gehoord, dan het verhaal zijner vrouw. Zij was jong, en nog maar eenige jaren met hem gehuwd geweest. Hun oudste kind was niet meer dan zes of zeven jaar oud. "Sedert de lente is hij zeer neerslagtig geweest," zeide zij. "Hij dacht, dat het goed van den doctor hem niets hielp. Nu eens was hij beter, en dan weer was hij slechter. Eens zeide hij tot mij heel ernstig, dat hij geloofde, dat hij dol zou worden; dat het hem was als of hij zou kunnen bijten—even als een dolle hond. Ik zeide tot hem 'och Jamie' (hier barstte zij in tranen uit en ging snikkend voort) 'maar mij zoudt gij toch niet bijten.' 'Neen, Mary, ik zou u niet aanraken.' Toen ik gisteren binnen kwam," dus vervolgde zij, "keerde hij zich om op de rustbank, waarop hij pleegde te liggen, en hij zeide tot mij, 'Mary, ik heb er maar gauw een einde aan gemaakt; ik heb vergift in genomen.' Ik liep naar hem toe, en sloeg mijne armen om zijn hoofd, en zeide tot hem. 'O Jamie, waarom hebt gij dat gedaan?' 'Mary,' zeide hij (hier barstte zij weder in snikken uit), 'Mary, ik was mijn leven moede. Ik kon zelf niet werken, en was u maar tot last.'"

Arme ziel! Hoe weinig kende hij haar. Zij zou blijmoedig en met al haar hart tot den jongsten dag gewerkt hebben, tot hare voeten moede, tot hare oogen duister waren, als hij het slechts had willen gelooven. Maar dat deed hij niet, en dus, half zelfzuchtig en half onzelfzuchtig, benam hij zich het leven.—*Frazer's Magazine.*

☞ De fraaiste voering voor eenen vrouwenhoed is een vriendelijk gezigt.

CALENDER VOOR APRIL 1858.

D. der maand	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.	Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Donderdag	5 43	6 26	
2	Vrijdag	5 42	6 28	
3	Zaturdag	5 40	6 29	
4	Zondag	5 38	6 30	
5	Maandag	5 36	6 31	Laatste kwart., den 5, 's avond. 8 ure, 35 min.
6	Dingsdag	5 34	6 32	
7	Woensdag	5 32	6 33	
8	Donderdag	5 31	6 34	
9	Vrijdag	5 29	6 35	
10	Zaturdag	5 27	6 36	
11	Zondag	5 26	6 37	
12	Maandag	5 24	6 38	Nieuwe Maan, den 13, 's morg. 6 ure, 7 min.
13	Dingsdag	5 23	6 40	
14	Woensdag	5 21	6 41	
15	Donderdag	5 19	6 42	
16	Vrijdag	5 18	6 43	
17	Zaturdag	5 16	6 44	
18	Zondag	5 14	6 45	
19	Maandag	5 13	6 47	Eerste kwart., den 19, 's avonds 9 ure, 18 min.
20	Dingsdag	5 11	6 48	
21	Woensdag	5 10	6 49	
22	Donderdag	5 08	6 50	
23	Vrijdag	5 06	6 51	
24	Zaturdag	5 05	6 52	
25	Zondag	5 03	6 53	
26	Maandag	5 02	6 54	Volle Maan, den 27 's morg. 0 ure, 55 min.
27	Dingsdag	5 01	6 55	
28	Woensdag	4 59	6 56	
29	Donderdag	4 58	6 58	
30	Vrijdag	4 56	6 59	

Agenten voor den Nieuwsbode,

Amsterdam, Wis.—A. Stekdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Walle.
Sheboygan Falls,—J. Brugman.
Milwaukee,—D. J. Doornink.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—F. Pandeloup.
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa,—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa,—J. Muntingh.
Cincinnati, Ohio,—C. M. Braam.
Cleveland, Ohio,—H. Ochsner.
Kalamazoo, Mich.—J. Hoedemaker.
Holland, Mich.—J. van de Luyster.
Zeeland, Mich.—R. M. de Bruin.
Grand Haven, Mich.—P. van den Berg.
Grand Rapids, Mich.—
Buffalo, N. Y.—Mr. Smallenburg.
Rochester, N. Y.—A. de Vos, Az.
Albany, N. Y.—
New York City,—
Paterson, New Jersey,—L. Kwik.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan [illegible] A. POTT, [illegible] Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, wordende iederen Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR IEDER, LAND $2,50 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS [illegible] CENTS.

☞ [illegible] DOLLARS, OF CENTEN BOVEN EEN OF MEER DOLLARS, [illegible] EEN DRIE [illegible] 'T ABBONN. [illegible]

[illegible]

NB.—Overlijdens-, Trouw- en Doodsberigten worden opgenomen voor 25 Cents.

☞ [illegible] REGISTEREN [illegible]

pad af, naar den achtersten uitgang van den tuin toe. Ongezien had zij huis en tuin verlaten en ijlde nu door de eenzame straten van New York op de stadspoort toe. De reeds ingevallen duisternis was haar bij hare geheimzinnige wandeling behulpzaam, en onbemerkt snelde zij, het weidepad langs, naar het Hollandsche huis in "Smit's Vleije" toe.

Zij was hetzelve tot op vijftig schreden genaderd, toen zij plotseling stil stond. Een onwederstaanbaar afgrijzen vervulde haar geest; den blik strak op het huis gevestigd houdende, fluisterde zij met eene bevende stem, en terwijl hare gansche gestalte sidderde: "En zal ik nogmaals dit—*dit* huis betreden?" Zij aarzelde, doch slechts weinige minuten; haar vast besluit zegevierde, en den mantel naauwer om zich heen trekkende, stapte zij moedig op het huis aan.

De deur was gelijk gewoonlijk gesloten. Zij klopte, en spoedig vernam zij gerucht in het huis. Weder liep er eene koude rilling over haar ligchaam, maar reeds ging de huisdeur open, en in plaats van de lange gestalte der oude tooveres met den doorborenden blik en de harde, afschrikkende gelaatstrekken, verscheen er een jong bloeijend meisje, het verblindend witte voorhoofd en de rozekleurige wangen, door een wereld van lokken in die onbeschrijfelijke mengeling van bruin, brons en goud omgeven, het duifvrome blaauwe oog nieuwsgierig naar de vreemde gerigt en met de zachte goedheidendheid der liefelijke onschuld de vraag "wat er van haar begeeren was" doende.

Deed de verschijning van dit jonge, schoone meisje in het eerste oogenblik Laney goed, zoo doordrong toch in het tweede oogenblik een kwaad vermoeden hare ziel: "Wie is dat meisje?—woont het in dit huis?—waarom bezoekt *hij* dit huis zoo dikwijls?"—Deze opvolging van gedachten verhinderde haar de vraag van het meisje, dat wij reeds onder den naam van Dinah kennen, terstond te beantwoorden, en noodzaakte deze de vraag te herhalen.

"Kan ik mistress Mac Dunclough spreken?" zeide Laney met eene zachte, bevende stem.

"Mijne moeder is uit," antwoordde Dinah, "en zal wel niet voor morgen avond laat terugkomen. Ten minste, zij zeide zoo."

"Uwe moeder!" viel Laney uit. Dit berigt verraste haar. Zij had er nooit van gehoord, dat er bij de geheimzinnige vrouw in Smit's Vleije eene dochter woonde; maar terstond vervulde haar ook weder eene gedachte en snel zeide zij: "Is monsieur Leon de St. Lubin hier? Ik weet, dat hij dikwijls dit huis bezoekt. Zeg mij eerlijk en opregt, is hij hier?"

Zij bleef steken. Dinah beschouwde de vermomde vrouwengedaante met nieuwsgierige blikken. Zij kende haar niet, zoo als zij in het algemeen bijna niemand van New York kende, daar de strenge moeder haar uit onbekende oorzaken in strenge afzondering, die bijna aan verborgenheid grensde, hield, en als zij ook al de zuster haars jongen vriends, misschien door een toeval, reeds eens of tweemaal gezien had, zoo zou toch derzelver vermomming van heden toereikend zijn geweest, om eene herkenning te verhoeden; maar de aard en wijze van haar verschijnen, de bevende toon van hare stem, die daarbij toch ook weder hevig en snel de vraag deed, kwam de kleine Dinah geheel zonderling voor, zoodat zij zich niet onthouden kon, van de vreemde met nieuwsgierige blikken op te nemen.

"Zeg, meisje, is Leon hier?—ik moet hem spreken!" ging Laney in groote onrust voort.

"Mijn broeder Leon komt niet in Smit's Vleije, als moeder niet te huis is."

"Leon uw broeder! — Gij liegt!" viel Laney het meisje hevig in de rede.

"Ei, Miss, gij drukt u juist niet zeer beleefd uit," zeide Dinah gevoelig, "zijnen medemensch ronduit eenen leugenaar te noemen is niet fraai."

"Gij hebt gelijk," zeide Laney, zich matigende, "vergeef mij; het verraste mij, u monsieur Leon de St. Lubin broeder te hooren noemen, ik wist niet, dat hij ...."

Zij hield op, "— eene zuster had," dus vulde Dinah glimlagchend den volzin aan; "en eigenlijk hebt gij ook niet geheel ongelijk," ging zij voort, "Leon is strikt genomen ook mijn broeder niet; ik ben slechts gewoon geworden, hem zoo te noemen, daar mijn moeder mij zeide, dat ik zijne zoogzuster ben. Doch gij kent Leon: zeg mij, is hij tegen u ook zoo barsch en streng als tegen mij? Ik verzeker u, ik vrees hem eer, dan dat ik hem lief heb, en dat is toch niet goed; men moet alle menschen lief hebben, voornamelijk zijnen broeder, al heet hij ook maar zoogbroeder."

"Gij vreest Leon meer dan gij hem lief hebt?" zeide Laney snel; maar zich plotseling herstellende voegde zij er bij: "Dat is zeker niet goed van u; ik geloof dat hij u regt lief heeft."

"Als dat het geval is, dan toont hij het ten minste niet," zeide Dinah lagchende. "Gewoonlijk, als hij komt, heet hij mij de kamer te verlaten, daar hij met moeder alleen wenscht te zijn. Nu, ik laat mij dat ook geen tweemaal zeggen, en meestal niet eenmaal, en ben reeds bij de tuindeur, als hij de huisdeur binnen komt. Doch gij zegt, dat gij hem spreken wilt. Hij is niet hier. Is het eene zaak van gewigt?" vraagde zij met kinderlijke nieuwsgierigheid.

Deze vraag maakte eenen in het oog vallenden indruk op Laney. Beuzelachtige dingen hadden voor een oogenblik het gewigtige op den grond geschoven, hetgeen bij het vrouwelijke geslacht niets ongewoons is; maar de gedachte hieraan ontwaakte thans in volle kracht, en haastig riep Laney: "Ja, kind, het is eene zaak van gewigt, van groot, vreeselijk gewigt. Ik moet hem spreken: waar kan ik hem vinden?"

"Ik denk zeker, in zijne woning," antwoordde Dinah, "maar heeft het geen tijd tot morgen?"

"Neen, neen, niet tot morgen! Terstond, nog in dit uur moet ik hem spreken. Waar, zeg meisje, waar is zijne woning?" ijverde Laney.

"Ik hoorde hem wel eens zeggen, dat hij ook in de stad eene woning heeft," antwoordde Dinah, "maar die weet ik niet; doch waar hij zich gewoonlijk ophoudt, dat weet ik zeer naauwkeurig."

"Kom, meisje, breng mij daarheen; maar, haast u en neem den naasten weg: elke minuut vertraging kan gevaarlijk worden," zeide Laney in angstige gejaagdheid, en vatte het meisje bij den arm, om het oogenblikkelijk mede te trekken.

"Ik er u brengen?" zeide Dinah glimlagchende, "ai! dat zou fraai wezen! kan ik dan het huis alleen laten staan? Moeder zou duchtig op mij aangaan en ook Leon... neen, neen, dat gaat niet."

"Meisje, talm niet!" riep Laney en met haren mond Dinah's oor naderende, fluisterde zij haastig: "hij moet vlugten, nog in dit uur, want als zij hem vinden, is hij des doods."

"Dinah verschrikte hevig. "Des doods?" vraagde zij bevend, en eene doodsche bleekheid verspreidde zich over hare wangen.

"Gij wilt uwen zoogbroeder toch niet aan